

เอกสารประกอบการสัมมนา

เรื่อง

ออกใบกำกับภาษีอย่างไรให้ถูกต้อง

วันที่ 24-26 ตุลาคม 2550 ณ ห้องประชุม1 กรมสรรพากร

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 465)
พ.ศ. 2550

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2550
เป็นปีที่ 62 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 16 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว)
พุทธศักราช 2549 ประกอบกับมาตรา 80 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้น
ไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่า
ด้วยการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 465) พ.ศ. 2550”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2550 เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตรา
ภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 440) พ.ศ. 2548

มาตรา 4 ให้ลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 80 แห่งประมวลรัษฎากร และคงจัดเก็บในอัตรา
ดังนี้

(1) ร้อยละหกจุดสาม สำหรับการขายสินค้า การให้บริการหรือการนำเข้าทุกกรณี ซึ่งความรับ
ผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2550 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2551

(2) ร้อยละเก้า สำหรับการขายสินค้า การให้บริการ หรือ การนำเข้าทุกกรณี ซึ่งความรับผิดใน
การเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชกฤษฎีกาออกตามความ ใน
ประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 440) พ.ศ. 2548 ได้กำหนดให้ลดอัตรา
ภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 80 แห่งประมวลรัษฎากร จากอัตราร้อยละสิบ เป็นอัตราร้อยละหกจุดสาม เป็นการ
ชั่วคราวสำหรับการขายสินค้า การให้บริการ หรือการนำเข้าทุกกรณี ซึ่งความรับผิดชอบในการเสียภาษีเกิดขึ้น
ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2548 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2550 และลดอัตราเป็นร้อยละเก้า ตั้งแต่วันที่ 1
ตุลาคม พ.ศ. 2550 เป็นต้นไป แต่เนื่องจากการขยายตัวด้านการใช้จ่ายภาคเอกชนมีส่วนสำคัญต่อการฟื้นตัว
ของเศรษฐกิจ และยังมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการสนับสนุนให้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องอีกระยะหนึ่ง
สมควรขยายเวลาการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มจากอัตราร้อยละสิบ เป็นร้อยละหกจุดสาม ออกไปอีกจนถึงวันที่ 30
กันยายน พ.ศ. 2551 และลดอัตราเป็นร้อยละเก้า ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ร.จ. ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 124 ตอนที่ 50 ก วันที่ 3 กันยายน 2550)

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 4)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข กรณีภาษีซื้อที่มีได้นำไปหักในการคำนวณภาษีในเดือนภาษี
เพราะมีเหตุจำเป็นให้มีสิทธินำไปหักในการคำนวณภาษีในเดือนภาษีหลังจากนั้นตามมาตรา 82/3 แห่ง
ประมวลรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ.2534 อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไข กรณีภาษีซื้อที่มีได้นำไปหักในการคำนวณภาษีในเดือนภาษีเพราะมีเหตุจำเป็น ให้มีสิทธินำไปหัก
ในการคำนวณภาษีในเดือนภาษีหลังจากนั้น ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ภาษีซื้อที่มีได้นำไปหักในการคำนวณ

- (1) เหตุจำเป็นซึ่งเกิดขึ้นตามประเพณีทางการค้า
- (2) เหตุสุดวิสัย
- (3) ได้รับใบกำกับภาษีในเดือนภาษีอื่นที่มีในเดือนภาษีที่ระบุไว้ในใบกำกับภาษี

"ข้อ 2 ภาษีซื้อที่มีได้นำไปหักในการคำนวณภาษีในเดือนภาษีเพราะมีเหตุจำเป็นตามข้อ 1 ให้มี
สิทธินำไปหักในการคำนวณภาษีในเดือนภาษีหลังจากนั้นได้ แต่ต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่เดือนถัดจาก
เดือนที่ออกใบกำกับภาษี

การปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนระบุข้อความว่า "ถือเป็นภาษีซื้อใน
เดือนภาษี..." ไว้ในใบกำกับภาษีดังกล่าว โดยข้อความดังกล่าวจะตีพิมพ์ จัดทำขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์
ประทับด้วยตราลาย เขียนด้วยหมึก พิมพ์ดีด หรือทำให้ปรากฏขึ้นด้วย วิธีการอื่นใดในลักษณะทำนอง
เดียวกันก็ได้"

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2535 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2534

บัณฑิต บุญยะปานะ
อธิบดีกรมสรรพากร

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 36)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการออกใบแทนใบกำกับภาษี ใบแทนใบเพิ่มหนี้ ใบแทนใบลดหนี้ตามมาตรา 86/12 แห่งประมวลรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 86/12 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขของการออกใบแทนใบกำกับภาษี ใบแทนใบเพิ่มหนี้ ใบแทนใบลดหนี้ ให้กับผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร ที่ได้รับการร้องขอจากผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการซึ่งทำใบกำกับภาษีใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ออกใบแทนใบกำกับภาษี ใบแทนใบเพิ่มหนี้หรือใบแทนใบลดหนี้ให้ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ

ข้อ 2 การออกใบแทนดังกล่าวให้กระทำโดยใช้วิธีถ่ายสำเนาใบกำกับภาษี สำเนาใบเพิ่มหนี้ หรือสำเนาใบลดหนี้ และให้บันทึกรายการดังต่อไปนี้ลงในภาพถ่ายหรือด้านหลังของภาพถ่ายดังกล่าว

- (1) ใบแทนออกให้ครั้งที่
- (2) วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน
- (3) คำอธิบายย่อ ๆ ถึงสาเหตุที่ออกใบแทน
- (4) ลงลายมือชื่อของผู้ออกใบแทน

ข้อ 3 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งได้ออกใบแทนตามข้อ 2 บันทึกรายการตามข้อ 2 (1) ถึง (4) ไว้ด้านหลังสำเนาใบกำกับภาษี สำเนาใบเพิ่มหนี้ หรือสำเนาใบลดหนี้ด้วย

ข้อ 4 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งได้ออกใบแทนตามข้อ 2 บันทึกรายการการออกใบแทนในรายงานภาษีขาย ในเดือนที่มีการออกใบแทน โดยระบุชื่อผู้ซื้อ เลขที่/เล่มที่ วันที่ของใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ที่ได้มีการออกใบแทน ตามข้อ 2

ข้อ 5 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2535

ร้อยเอก สุชาติ เชาววิเศษ
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมสรรพากร

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 39)

เรื่อง กำหนดข้อความอื่นในใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4(8) แห่งประมวลรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 86/4(8) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 อธิบดี กรมสรรพากรกำหนดข้อความอื่นในใบกำกับภาษี ดังต่อไปนี้

“ข้อ 1 ในกรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนประสงค์จะจัดทำใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากรรวมกับเอกสารทางการค้าอื่น เช่น ใบเสร็จรับเงิน ใบส่งของ ใบแจ้งหนี้ ซึ่งมีจำนวนหลายฉบับอยู่ในชุดเดียวกัน และใบกำกับภาษีมิใช่เอกสารฉบับแรกของเอกสารดังกล่าวให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ส่งมอบสินค้าก่อนได้รับชำระราคาสินค้าหรือได้ออกใบกำกับภาษีก่อนได้รับชำระราคาค่าบริการ

(ก) ในเอกสารฉบับแรกของเอกสารชุดดังกล่าว หรือในเอกสารฉบับอื่นที่มีฉบับแรก แต่เป็นต้นฉบับของเอกสารฉบับอื่นใดก็ตาม ซึ่งมีฉบับที่เป็นใบกำกับภาษี จะต้องมีข้อความว่า “ไม่ใช่ใบกำกับภาษี” ไว้ในเอกสารฉบับนั้นด้วย

(ข) ในเอกสารทุกฉบับของเอกสารชุดดังกล่าว จะต้องมีข้อความว่า “เอกสารออกเป็นชุด” ไว้ด้วย

(ค) ในเอกสารฉบับที่ถือว่าเป็นสำเนาของเอกสารฉบับอื่นจะต้องมีข้อความว่า “สำเนา...” ไว้ทุกฉบับ

(2) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับชำระราคาสินค้าก่อนส่งมอบสินค้า หรือได้รับชำระราคาค่าบริการก่อนการให้บริการ

(ก) ในเอกสารฉบับแรกของเอกสารชุดดังกล่าว หรือในเอกสารฉบับอื่นที่มีฉบับแรก แต่เป็นต้นฉบับของเอกสารฉบับอื่นใดก็ตาม ซึ่งมีฉบับที่เป็นใบกำกับภาษี จะต้องมีข้อความว่า “ไม่ใช่ใบกำกับภาษี” ไว้ในเอกสารฉบับนั้นด้วย

(ข) ในเอกสารทุกฉบับของเอกสารชุดดังกล่าว จะต้องมีข้อความว่า “เอกสารออกเป็นชุด” ไว้ด้วย

(ค) ในเอกสารฉบับที่ถือว่าเป็นสำเนาของเอกสารฉบับอื่นจะต้องมีข้อความว่า “สำเนา...” ไว้ทุกฉบับ

ข้อความว่า “ไม่ใช่กำกับภาษี” “เอกสารออกเป็นชุด” และ “สำเนา...” ตามวรรคหนึ่งจะต้องตีพิมพ์ขึ้นและจัดทำด้วยระบบคอมพิวเตอร์ในกรณีจัดทำใบกำกับภาษีขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์ทั้ง

ฉบับ จะประทับด้วยตรายาง เขียนด้วยหมึก พิมพ์ดีด หรือกระทำใ้ปรากฏขึ้นด้วยวิธีการอื่นในลักษณะ ทำนองเดียวกันไม่ได้

ข้อ 2 ในกรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้จัดทำใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวล รัษฎากรรวมกับเอกสารทางการค้าอื่นตามข้อ 1 แต่ไม่มีข้อความว่า “เอกสารออกเป็นชุด” ก็ให้ยังคงใช้เป็น ใบกำกับภาษีได้ต่อไปจนกว่าเอกสารทางการค้าซึ่งได้มีอยู่เดิมก่อนวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับจะหมดไป แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2535

ข้อ 3 ในกรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสถานประกอบการหลายแห่ง และสถานประกอบการที่ มิใช่สำนักงานใหญ่ได้นำใบกำกับภาษีของสถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ไปส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อ สินค้าหรือผู้รับบริการทุกครั้งที่มีการขายสินค้าหรือการให้บริการ จะต้องมีความว่า "สาขาที่ออกใบกำกับ ภาษีคือ" ไว้ในใบกำกับภาษีดังกล่าวโดยข้อความดังกล่าวจะตีพิมพ์ จัดทำขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ประทับ ด้วยตรายาง เขียนด้วยหมึก พิมพ์ดีด หรือทำให้ปรากฏขึ้นด้วยวิธีการอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกันก็ได้

ข้อ 4 ในกรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งประกอบกิจการสถานบริการน้ำมัน ได้ขายน้ำมัน เชื้อเพลิงหรือได้ขายสินค้าหรือให้บริการที่เกี่ยวข้อง โดยตรงกับรถยนต์ ที่ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายว่า ด้วยรถยนต์ จะต้องระบุ เลขทะเบียนรถยนต์ ไว้ในใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร โดย ข้อความดังกล่าวจะตีพิมพ์ จัดทำขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ประทับตรายาง เขียนด้วยหมึก พิมพ์ดีด หรือทำ ให้ปรากฏขึ้นด้วยวิธีการอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกันก็ได้”

ข้อ 5 ในกรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรให้ออกใบกำกับ ภาษีเป็นหน่วยเงินตราต่างประเทศ ตามมาตรา 86/4 วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ประกอบการจด ทะเบียนจะต้องระบุอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยไว้ในใบกำกับภาษีด้วย โดย ข้อความดังกล่าวจะตีพิมพ์ จัดทำขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ประทับตรายาง เขียนด้วยหมึก พิมพ์ดีด หรือทำ ให้ปรากฏขึ้นด้วยวิธีการอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกันก็ได้

อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตาม อัตราอ้างอิงประจำวันที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศไว้เป็นอัตราแลกเปลี่ยนในการคำนวณเงินตรา ต่างประเทศเป็นเงินตราไทยของวันถัดไป ตามมาตรา 9 แห่งประมวลรัษฎากร”

ข้อ 6 ในกรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ต้องนำมูลค่าของทองรูปพรรณที่ขายเป็นจำนวน เท่ากับราคาของรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศรับซื้อคืนในวันที่ขายทองรูปพรรณ มารวมคำนวณ มูลค่าของฐานภาษี ตามมาตรา 79(4) แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะต้องระบุข้อความ ดังต่อไปนี้ไว้ในใบกำกับภาษีด้วย

(1) ราคาขายทองรูปพรรณซึ่งรวมค่ากำเหน็จแต่ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม

(2) ราคารับซื้อคืนทองรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศ

(3) ผลต่างระหว่างราคาขายทองรูปพรรณซึ่งรวมค่ากำเหน็จแต่ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มตาม

(1) กับราคาซื้อคืนทองรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศตาม (2)

(4) จำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณจาก (3)

(5) หมายเลขลำดับของใบรับที่ออกโดยเครื่องบันทึกการเก็บเงิน แต่หากผู้ประกอบการจดทะเบียนใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินออกใบกำกับภาษีด้วย ไม่ต้องระบุหมายเลขลำดับของใบรับ

(6) เลขรหัสประจำเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด

ข้อความตามวรรคหนึ่ง จะตีพิมพ์ จัดทำขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ประทับตราทางเขียนด้วยหมึก พิมพ์ดีด หรือทำให้ปรากฏขึ้นด้วยวิธีการอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกันก็ได้”

ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2535 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2535

โกวิทย์ โปษยานนท์

อธิบดีกรมสรรพากร

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 42)

เรื่อง การกำหนดภาษีซื้อที่ไม่ให้นำไปหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม
มาตรา 82/5 (6) แห่งประมวลรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 82/5(6) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ.2534 อธิบดีกรมสรรพากรโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กำหนดภาษีซื้อที่ไม่ให้นำไปหักในการคำนวณภาษีไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 14) เรื่องการกำหนดภาษีซื้อที่ไม่ให้นำไปหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 82/5(6) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2534

ข้อ 2 ภาษีซื้อดังต่อไปนี้ ไม่ให้นำมาหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร

“(1) ภาษีซื้อที่เกิดจากการซื้อ เช่าซื้อ เช่า หรือรับ โอนรถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต และภาษีซื้อที่เกิดจากการซื้อสินค้าหรือการรับบริการที่เกี่ยวข้องกับรถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต”

“ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับสำหรับการขายรถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต และการให้บริการเช่ารถยนต์ดังกล่าวของตนเองโดยตรง และการให้บริการรับประกันวินาศภัยสำหรับรถยนต์ดังกล่าว”

(2) ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีอย่างย่อตามมาตรา 86/6 และมาตรา 86/7 แห่งประมวลรัษฎากร

(3) ภาษีซื้อที่เกิดจากการซื้อทรัพย์สินเพื่อใช้หรือจะใช้ในกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือภาษีซื้อที่เกิดจากรายจ่ายของกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

(4) ภาษีซื้อที่เกิดจากการก่อสร้างอาคารหรืออสังหาริมทรัพย์อื่นเพื่อใช้หรือจะ
ใช้ในกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และต่อมาได้ขาย หรือให้เช่าหรือนำไปใช้ใน
กิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำภายในสามปีนับแต่เดือนภาษี
ที่ก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์

“ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับสำหรับภาษีซื้อที่เกิดจากการก่อสร้างอาคาร
หรืออสังหาริมทรัพย์อื่น เพื่อใช้หรือจะใช้ในกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและต่อมา
ได้ขายหรือให้เช่าหรือนำไปใช้ในกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม อันเนื่องมาจาก

“(ก) การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของสถาบันการเงินที่กระทำกับลูกหนี้ของ
สถาบันการเงิน โดยได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของสถาบันการเงิน
ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด และเป็นหนี้ที่ต้องดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างหนี้
ตามหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของสถาบันการเงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทย
ประกาศกำหนด ก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2548 และได้กระทำภายในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.
2548 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2549

(ข) การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของเจ้าหนี้อื่นที่กระทำกับลูกหนี้ของเจ้าหนี้อื่น
โดยได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของสถาบันการเงินที่ธนาคาร
แห่งประเทศไทยประกาศกำหนดมาใช้โดยอนุโลม และเป็นหนี้ที่ต้องดำเนินการปรับปรุง
โครงสร้างหนี้ตามหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของสถาบันการเงินที่ธนาคารแห่ง
ประเทศไทยประกาศกำหนด ก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2548 และได้กระทำภายในวันที่ 1
มกราคม พ.ศ. 2548 ถึงวันที่ 31 ธันวาคมพ.ศ. 2549”

“(ค) การฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามกฎหมายว่าด้วยการล้มละลาย”

“(ง) การปรับปรุงโครงสร้างองค์กรของบริษัทมหาชนจำกัด หรือบริษัท
จำกัด ที่ได้ควบเข้ากัน หรือโอนกิจการทั้งหมดให้แก่กัน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่
ได้ออกตามพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร
(ฉบับที่ 330) พ.ศ.2541”

“(จ) การปรับปรุงโครงสร้างองค์กรของบริษัทมหาชนจำกัด หรือบริษัท
จำกัด ที่ได้โอนกิจการบางส่วนระหว่างกันตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ได้ออกตามพระ
ราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 411) พ.ศ.
2545”

“(จ) การแปรรูปกิจการของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ”

“(ข) การแปรรูปกิจการของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยในโครงการโรงไฟฟ้าราชบุรี ”

“(ค) การเปลี่ยนทุนของรัฐวิสาหกิจเป็นหุ้นในรูปแบบของบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ตามกฎหมายว่าด้วยทุนรัฐวิสาหกิจ”

“(ง) การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของสถาบันการเงินที่กระทำกับลูกหนี้ที่ประสบกรณีพิบัติภัยของสถาบันการเงิน โดยได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของสถาบันการเงินที่ ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด และได้กระทำภายในวันที่ 1 มกราคม พ . ศ . 2548 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ . ศ . 2549

(ญ) การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของเจ้าหนี้อื่นที่กระทำกับลูกหนี้ที่ประสบกรณีพิบัติภัยของเจ้าหนี้อื่น โดยนำหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของสถาบันการเงินที่ ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนดมาใช้โดยอนุโลม และได้กระทำภายในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2548 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2549”

“ใน (ก) และ (ข) ของวรรคสอง

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า

(1) ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์
(2) ธนาคารออมสินตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารออมสิน
(3) บริษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน

(4) บริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์

(5) บริษัทบริหารสินทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์

(6) บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย

(7) สถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม”

“เจ้าหนี้อื่น หมายความว่า เจ้าหนี้ที่มีใช้สถาบันการเงินซึ่งได้ดำเนินการ
เจรจาร่วมกับสถาบันการเงินในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ให้แก่ลูกหนี้ และได้ทำความตกลง
เป็นหนังสือร่วมกับเจ้าหนี้ซึ่งเป็นสถาบันการเงิน

ลูกหนี้ของสถาบันการเงินให้หมายความรวมถึงผู้ค้ำประกันของลูกหนี้ด้วย
ลูกหนี้ของเจ้าหนี้อื่น หมายความว่า ลูกหนี้ของเจ้าหนี้อื่นซึ่งเป็นลูกหนี้ของ
สถาบันการเงินด้วย และให้หมายความรวมถึงผู้ค้ำประกันของลูกหนี้ด้วย”

“ใน(ฉ) และ (ญ) ของวรรคสอง

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า

- (1) ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารพาณิชย์
- (2) ธนาคารออมสินตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารออมสิน
- (3) บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหาร
สินทรัพย์ไทย

(4) บริษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยบริษัท
บริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน

(5) บริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์
ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์

(6) บริษัทบริหารสินทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์

(7) สถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้น
สำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม”

(5) ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่ง
รายการตามมาตรา 86/4(1) แห่งประมวลรัษฎากรมิได้ตีพิมพ์ขึ้น หรือมิได้จัดทำขึ้นด้วยระบบ
คอมพิวเตอร์ในกรณีจัดทำใบกำกับภาษีขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์ทั้งฉบับ

(6) ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งรายการ
ตามมาตรา 86/4(8) แห่งประมวลรัษฎากรมิได้จัดทำขึ้นตามวิธีการตามประกาศอธิบดี
กรมสรรพากร ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 86/4(8) แห่งประมวลรัษฎากร

(7) ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งมี
รายการในใบกำกับภาษีเป็นสำเนา (copy) แต่ไม่รวมถึงใบกำกับภาษีที่ได้จัดทำร่วมกับเอกสาร

ทางการค้าอื่น ซึ่งมีจำนวนหลายฉบับ และใบกำกับภาษีซึ่งมีรายการในใบกำกับภาษีเป็นสำเนา มีข้อความว่า “เอกสารออกเป็นชุด” ปรากฏอยู่ด้วย

(8) ภาษีซื้อส่วนที่เฉลี่ยเป็นของกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งได้คำนวณตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 82/6 แห่งประมวลรัษฎากร

(9) ภาษีซื้อที่เกิดจากการซื้อสินค้าหรือรับบริการ ซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนนำไปใช้หรือจะใช้ในการประกอบกิจการทั้งประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวใช้สิทธิเลือกไม่นำภาษีซื้อทั้งหมดไปหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม เนื่องจากกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มมีรายได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ของรายได้ของกิจการทั้งหมด ทั้งนี้ ตามข้อ 3(2) แห่งประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 29) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเฉลี่ยภาษีซื้อ ตามมาตรา 82/6 แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 9 มีนาคม พ.ศ.2535

“(10) ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งรายการตามมาตรา 86/4 ได้ถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลง เว้นแต่รายการซึ่งได้ถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลงตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด”

(11) ภาษีซื้อที่เกิดจากการซื้อ เช่าซื้อ หรือรับโอนรถยนต์ที่มีไซรยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต เพื่อใช้หรือจะใช้ในกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และต่อมาได้มีการดัดแปลงรถยนต์ดังกล่าวเป็นรถยนต์นั่ง หรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำภายในสามปีนับแต่เดือนภาษีที่ได้รับรถยนต์ไว้ในครอบครอง

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับสำหรับการขายรถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต และการให้บริการเช่ารถยนต์ดังกล่าวของตนเองโดยตรง

(12) ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งรายการตามมาตรา 86/4(2) แห่งประมวลรัษฎากร มิได้ตีพิมพ์ขึ้น หรือมิได้จัดทำขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์ในกรณีจัดทำใบกำกับภาษีขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์ทั้งฉบับ”

“ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับสำหรับใบกำกับภาษีที่ออกโดยผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งได้เปลี่ยนสถานะจาก

รัฐวิสาหกิจประเภทองค์การของรัฐตามที่มีกฎหมายจัดตั้ง ทั้งนี้ เฉพาะใบกำกับภาษีที่ได้ออก ในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี นับแต่วันที่จดทะเบียนจัดตั้งเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน จำกัด”

ข้อ 3 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันออกประกาศนี้ เว้นแต่ ข้อ 2(5) และ (6) ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2536 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2535

ม.ร.ว.จตุรมงคล โสณกุล

อธิบดีกรมสรรพากร

**ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 45)**

เรื่อง กำหนดข้อความอื่นในใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 86/6 (7) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ.2534 อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดข้อความอื่นในใบกำกับภาษี ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งประกอบกิจการค้าปลีก ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 32) เรื่อง กำหนดลักษณะและหรือเงื่อนไขของการประกอบกิจการขายสินค้าในลักษณะขายปลีกหรือประกอบกิจการให้บริการในลักษณะบริการรายย่อยแก่บุคคลจำนวนมาก ให้เป็นกิจการค้าปลีกตามมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2535 ซึ่งประสงค์จะออกใบกำกับภาษีอย่างย่อตามมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากร ใบกำกับภาษีอย่างย่อจะต้องมีข้อความว่า “อย่างย่อ” ต่อท้ายคำว่า “ใบกำกับภาษี” ด้วย

ข้อ 2 ในกรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนจัดทำใบกำกับภาษีอย่างย่อเป็นเล่ม ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะต้องดำเนินการให้มีข้อความว่า “ใบกำกับภาษีอย่างย่อ” ในใบกำกับภาษีทุกฉบับทั้งเล่ม ก่อนที่จะนำใบกำกับภาษีเล่มนั้นมาใช้

ข้อ 3 ในกรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ต้องนำมูลค่าของทองคำรูปพรรณที่ขายเป็นจำนวนเท่ากับราคาทองคำรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศรับซื้อคืนในวันที่ยขายทองคำรูปพรรณ มารวมคำนวณค่าของฐานภาษี ตามมาตรา 79(4) แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะต้องระบุนามดังต่อไปนี้ไว้ในใบกำกับภาษีด้วย

- (1) ราคาขายทองคำรูปพรรณซึ่งรวมค่ากำเหน็จ แต่ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม
  - (2) ราคารับซื้อคืนทองคำรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศ
  - (3) ผลต่างระหว่างราคาขายทองคำรูปพรรณซึ่งรวมค่ากำเหน็จ แต่ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มตาม (1) กับราคารับซื้อคืนทองคำรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศตาม (2)
  - (4) จำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณจาก (3)
  - (5) หมายเลขลำดับของใบรับที่ออกโดยเครื่องบันทึกการเก็บเงิน แต่หากผู้ประกอบการจดทะเบียนใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินออกใบกำกับภาษีด้วย ไม่ต้องระบุนามเลขลำดับของใบรับ
  - (6) เลขรหัสประจำเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด
- ข้อความตามวรรคหนึ่ง จะตีพิมพ์ จัดทำขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์ประทับด้วยตราลายเขียนด้วยหมึก พิมพ์ดีด หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีการอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกันก็ได้”

ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2536 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2536

ม.ร.ว.จตุรมงคล โสณกุล

อธิบดีกรมสรรพากร

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 46)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุมัติใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อออกไปกำกับภาษีอย่างย่อ และ
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินตามมาตรา 86/6 แห่งประมวล
รัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดหลักเกณฑ์การขออนุมัติ
ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อออกไปกำกับภาษีอย่างย่อ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการใช้
เครื่องบันทึกการเก็บเงินในการออกไปกำกับภาษีอย่างย่อ ดังนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 38) เรื่อง กำหนด
หลักเกณฑ์การขออนุมัติใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อออกไปกำกับภาษีอย่างย่อ และหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขเกี่ยวกับการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินตามมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 28
กรกฎาคม พ.ศ. 2535

ข้อ 2 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งประกอบกิจการค้าปลีกตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 32) เรื่อง กำหนดลักษณะและหรือเงื่อนไขของการประกอบกิจการขายสินค้า
ในลักษณะขายปลีกหรือประกอบกิจการให้บริการในลักษณะบริการรายย่อยแก่บุคคลจำนวนมาก ให้เป็น
กิจการค้าปลีกตามมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2535 ซึ่งประสงค์จะใช้เครื่อง
บันทึกการเก็บเงินเพื่อออกไปกำกับภาษีอย่างย่อ ยื่นคำขออนุมัติใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินต่ออธิบดี
กรมสรรพากร

คำขออนุมัติให้ยื่นตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด โดยจะต้องแนบเอกสารและ
รายการดังต่อไปนี้พร้อมคำขออนุมัติ

- (1) คุณสมบัติโดยย่อของเครื่องบันทึกการเก็บเงิน
- (2) รายละเอียดครุุ่น ยี่ห้อ หมายเลขประจำเครื่อง (Serial Number) และจำนวนเครื่องบันทึก
การเก็บเงินที่ขออนุมัติ
- (3) แผนผังแสดงตำแหน่งการวางเครื่องบันทึกการเก็บเงิน
- (4) ในกรณีที่มีการต่อเชื่อมเครื่องบันทึกการเก็บเงินเข้ากับอุปกรณ์คอมพิวเตอร์หรือ
อุปกรณ์อื่น ให้แสดงแผนผังระบบการต่อเชื่อมดังกล่าวด้วย
- (5) ตัวอย่างใบกำกับภาษีอย่างย่อ และตัวอย่างรายงานการขายสินค้าหรือการให้บริการ
ประจำวันที่ออกด้วยเครื่องบันทึกการเก็บเงิน

ข้อ 3 เครื่องบันทึกการเก็บเงินจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

“(1) เป็นเครื่องบันทึกการเก็บเงิน

(ก) ชนิดไฟฟ้า ECR (Electronic Cash Register) ซึ่งบันทึกโปรแกรมการขายสินค้าหรือการให้บริการไว้ในความจำชนิดถาวร แบบ ROM (Read Only Memory) หรือแบบ EPROM (Erasable Programmable ROM) เป็นส่วนใหญ่ซึ่งต้องใช้อุปกรณ์พิเศษของผู้ขายเครื่องบันทึกการเก็บเงินในการแก้ไขโปรแกรมการขายสินค้าหรือการให้บริการ และต้องมีเครื่องบันทึกการเก็บเงินชนิดไฟฟ้า ECR ที่มีหัวพิมพ์ระบบ Drum Matrix ซึ่งได้มาตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2538 เป็นต้นไป หรือ”

(ข) ชนิดคอมพิวเตอร์ ซึ่งบันทึกโปรแกรมการขายสินค้าหรือการให้บริการไว้ในความจำชนิดชั่วคราวแบบ RAM (Random Access Memory) เป็นส่วนใหญ่ และมีช่องใส่สื่อบันทึกข้อมูล เช่น Diskette เพื่อบันทึกรายละเอียดของสินค้าหรือบริการและสามารถเขียนโปรแกรมควบคุมการขายสินค้าหรือการให้บริการได้ หรือในกรณีที่ไม่มีช่องใส่สื่อบันทึกข้อมูล เช่น Diskette ต้องสามารถส่งเขียนโปรแกรมการขายสินค้าหรือการให้บริการ หรือบันทึกรายการการขายหรือการให้บริการจากเครื่องควบคุมกลางได้

(2) เครื่องบันทึกการเก็บเงินต้องใช้กระดาษออกใบกำกับภาษีอย่างย่อให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ และจะใช้กระดาษขนาดเดียวกันเป็นสำเนาซ้อนกับใบกำกับภาษีตัวจริงก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องมีกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องเพื่อบันทึกรายการประจำวัน (Daily Transaction Journal) ไว้ ซึ่งจะใช้เป็นสำเนาใบกำกับภาษีแทนกระดาษซ้อนใบกำกับภาษีก็ได้

(3) เครื่องบันทึกการเก็บเงินต้องสามารถออกใบกำกับภาษีอย่างย่อซึ่งมีรายการอย่างน้อยตามมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากร และต้องสามารถบันทึกคำว่า “ใบกำกับภาษีอย่างย่อ” ไว้ในกระดาษใบกำกับภาษีอย่างย่อด้วย หรืออาจจะบันทึกคำว่า “TAX INV(ABB)” ในกรณีที่เครื่องบันทึกการเก็บเงินสามารถบันทึกได้ 12 หลัก หรือคำว่า “TAX INVOICE(ABB)” ในกรณีที่เครื่องบันทึกการเก็บเงินสามารถบันทึกได้ 16 หลัก แทนก็ได้

(4) เครื่องบันทึกการเก็บเงินต้องสามารถบันทึกเลขรหัสประจำเครื่องที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดให้ไว้ในใบกำกับภาษีอย่างย่อได้

(5) เครื่องบันทึกการเก็บเงินต้องสามารถบันทึกเลขรหัสประจำเครื่องที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดให้ไว้ในสำเนาใบกำกับภาษี โดยอย่างน้อยต้องสามารถบันทึกเลขรหัสประจำเครื่องไว้ในตอนต้นและตอนท้ายของกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องซึ่งบันทึกรายการประจำวัน โดยสำเนาใบกำกับภาษีจะไม่มีชื่อผู้ประกอบการจดทะเบียน เลขประจำตัวผู้เสียภาษี หรือข้อความที่ระบุว่าราคาสินค้าหรือบริการได้รวมภาษีมูลค่าเพิ่มไว้แล้วก็ได้และสำหรับรายการของสินค้าหรือบริการในสำเนาใบกำกับภาษี จะบันทึกเป็นรหัสของสินค้าหรือบริการ โดยไม่บันทึกเป็นรายการของสินค้าหรือบริการตามใบกำกับภาษีอย่างย่อก็ได้ ส่วนคำว่า “ใบกำกับภาษีอย่างย่อ” จะใช้วิธีตีพิมพ์หรือประทับตราไว้ในตอนต้นและตอนท้ายของกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องซึ่งบันทึกรายการประจำวันก็ได้

ในกรณีที่เครื่องบันทึกการเก็บเงินไม่สามารถบันทึกเลขรหัสประจำเครื่องในกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องซึ่งบันทึกการขายการประจำวันได้ ก็ให้ใช้วิธีบันทึกเลขรหัสประจำเครื่อง ณ ตำแหน่งซึ่งใช้บันทึกการขายมูลค่าการขายสินค้าหรือการให้บริการโดยอย่างน้อยต้องบันทึกเลขรหัสประจำเครื่องไว้ในตอนต้นของกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องซึ่งบันทึกการขายการประจำวันก่อนเริ่มทำการขายสินค้าหรือให้บริการ และในตอนท้ายของกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องดังกล่าวหลังจากทำการขายสินค้าหรือให้บริการรายสุดท้ายและรวมยอดขายสินค้าหรือให้บริการแล้ว และให้แนบใบกำกับภาษีที่ออกในลักษณะนี้ติดกับหัวม้วนกระดาษต่อเนื่องซึ่งบันทึกการขายการประจำวันเพื่อเป็นหลักฐานในการตรวจสอบ

(6) เครื่องบันทึกการเก็บเงินแต่ละเครื่องต้องสามารถออกผลสรุปรายงานการขายสินค้าหรือการให้บริการประจำวันได้

ข้อ 4 เครื่องบันทึกการเก็บเงินชนิดไฟฟ้าหรือชนิดคอมพิวเตอร์ ตามข้อ 3(1) จะใช้บันทึกการเก็บเงิน โดยตัวเองโดยไม่ต้องต่อเชื่อม หรือจะใช้ต่อเชื่อมเข้ากับระบบคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อื่นเป็นระบบ POSS (Point of Sale System) ก็ได้

ข้อ 5 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรให้ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ ปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน ดังนี้

(1) ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งประสงค์จะบันทึกการขายของสินค้าหรือบริการในใบกำกับภาษีอย่างย่อเป็นรหัส จะต้องมีรหัสดังกล่าวพร้อมทั้งคำแปลก่อนวันเริ่มใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินพร้อมทั้งรหัสหรือเครื่องหมายที่แสดงความแตกต่างระหว่างสินค้าหรือบริการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เก็บไว้ ณ สถานประกอบการที่ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินดังกล่าว และในกรณีที่เครื่องบันทึกการเก็บเงินต่อเชื่อมกับระบบกลางที่ไม่ได้อยู่ในสถานประกอบการที่ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน จะต้องมีรหัสทั้งระบบเก็บไว้ ณ สถานประกอบการและที่ตั้งของระบบกลางด้วย

(2) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องยินยอมให้เจ้าพนักงานสรรพากรเข้าไปติดเครื่องหมายแสดงเลขรหัสประจำเครื่อง บนเครื่องที่ได้รับอนุมัติให้ใช้บันทึกการเก็บเงิน หรือในกรณีที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบให้ติดเอง ต้องคิดให้เสร็จเรียบร้อยภายใน 3 วันนับจากวันที่ได้รับเครื่องหมายดังกล่าว

หากเครื่องหมายแสดงเลขรหัสประจำเครื่องดังกล่าวถูกเคลื่อนย้าย ถูกทำลาย สูญหาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ระงับการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินดังกล่าว และให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นคำร้องขอรับเครื่องหมายแสดงเลขรหัสประจำเครื่องจากอธิบดีกรมสรรพากรทันที

(3) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องแสดงหมายเลขลำดับของใบกำกับภาษีลงในใบกำกับภาษีอย่างย่อที่ออกโดยเครื่องบันทึกการเก็บเงิน โดยเรียงตามลำดับตัวเลขจนหมดทุกหลักก่อน จึงจะย้อนกลับมาเริ่มต้นใหม่ได้ ยกเว้นกรณีที่จะทำให้ยอดขายรวมเกินความสามารถของเครื่องบันทึกการเก็บเงิน และทำให้ข้อมูลสูญหาย ก็ให้ออกรายงานการล้างยอดสะสมและเริ่มเลขลำดับใหม่ได้ โดยให้หมายเหตุเหตุผลไว้ในม้วนกระดาษต่อเนื่องซึ่งบันทึกการขายการประจำวันด้วย

(4) เครื่องบันทึกการเก็บเงินต้องบันทึกรายการการขายสินค้าหรือการให้บริการในกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องซึ่งบันทึกรายการประจำวัน ในขณะที่เดียวกับการออกไปกำกับภาษี และหากเป็นเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่ได้มาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2537 หรือเป็นเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่บันทึกเวลาได้ก็ต้องบันทึกเวลาที่ออกไปกำกับภาษีนั้นไว้ในใบกำกับภาษี ใบกำกับภาษีอย่างย่อและในกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องซึ่งบันทึกรายการประจำวันด้วย

(5) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องออกไปกำกับภาษีอย่างย่อซึ่งมีรายการอย่างน้อยตาม มาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากร และต้องบันทึกคำว่า “ใบกำกับภาษีอย่างย่อ” ไว้ในกระดาษใบกำกับภาษีอย่างย่อขณะออกไปกำกับภาษีอย่างย่อด้วย หรืออาจจะบันทึกคำว่า “TAX INV(ABB)” ในกรณีที่เครื่องบันทึกการเก็บเงินสามารถบันทึกได้ 12 หลัก หรือคำว่า “TAX INVOICE(ABB)” ในกรณีที่เครื่องบันทึกการเก็บเงินสามารถบันทึกได้ 16 หลัก แทนก็ได้

(6) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องแสดงเลขรหัสประจำเครื่องที่อธิบดีกรมสรรพากร กำหนดให้ไว้ในใบกำกับภาษีอย่างย่อ

(7) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องแสดงเลขรหัสประจำเครื่องที่อธิบดีกรมสรรพากร กำหนดให้ไว้ในสำเนาใบกำกับภาษี โดยอย่างน้อยต้องสามารถบันทึกเลขรหัสประจำเครื่องไว้ในตอนต้น และตอนท้ายของกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่อง ซึ่งบันทึกรายการประจำวัน โดยสำเนาใบกำกับภาษีจะไม่มีชื่อผู้ประกอบการจดทะเบียน เลขประจำตัวผู้เสียภาษี หรือข้อความที่ระบุว่าราคาสินค้าหรือบริการ ได้รวม ภาษีมูลค่าเพิ่มไว้แล้วก็ได้ และสำหรับรายการของสินค้าหรือบริการในสำเนาใบกำกับภาษี จะบันทึกเป็น รหัสของสินค้าหรือบริการ โดยไม่บันทึกเป็นรายการของสินค้าหรือบริการตามใบกำกับภาษีอย่างย่อก็ได้ ส่วนคำว่า “ใบกำกับภาษีอย่างย่อ” จะใช้วิธีตีพิมพ์หรือประทับตราไว้ในตอนต้นและตอนท้ายของกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องซึ่งบันทึกรายการประจำวันก็ได้

ในกรณีที่เครื่องบันทึกการเก็บเงินไม่สามารถบันทึกเลขรหัสประจำเครื่องในกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องซึ่งบันทึกรายการประจำวันได้ ก็ให้ใช้วิธีบันทึกเลขรหัสประจำเครื่อง ณ ตำแหน่งซึ่งใช้ บันทึกรายการมูลค่าการขายสินค้าหรือการให้บริการ โดยอย่างน้อยต้องบันทึกเลขรหัสประจำเครื่องไว้ใน ตอนต้นของกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องซึ่งบันทึกรายการประจำวันก่อนเริ่มทำการขายสินค้าหรือให้บริการ และในตอนท้ายของกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องดังกล่าวหลังจากทำการขายสินค้าหรือให้บริการรายสุดท้าย และรวมยอดขายสินค้าหรือให้บริการแล้ว และให้แนบใบกำกับภาษีที่ออกในลักษณะนี้ติดกับหัวม้วน กระดาษต่อเนื่องซึ่งบันทึกรายการประจำวันเพื่อเป็นหลักฐานในการตรวจสอบ

(8) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องออกผลสรุปรายงานการขายสินค้าหรือการให้บริการจาก เครื่องบันทึกการเก็บเงินแต่ละเครื่อง

(9) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องจัดทำสรุปรายงานการขายสินค้าหรือการให้บริการอย่างน้อยทุกสิ้นวันทำการ

(10) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องจัดทำสรุปรายงานการล้างยอดขายสินค้าหรือการให้บริการที่ออกจากเครื่องบันทึกการเก็บเงินทุกครั้ง

(11) ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องเก็บม้วนกระดาษต่อเนื่องซึ่งบันทึกการขายประจำวัน (Daily Transaction Journal) ไว้ ณ สถานที่ประกอบการเป็นเวลา 5 ปี โดยหากเก็บไว้เป็นเวลา 2 ปีแล้ว หลังจากนั้นจะเก็บไว้ในสื่อบันทึกข้อมูลใดก็ได้

(12) ห้ามผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินระบบ POSS ออกใบกำกับภาษีอย่างย่อด้วยมือ ยกเว้นกรณีที่เครื่องขัดข้องใช้การไม่ได้ เช่น เครื่องเสียหรือไฟฟ้าดับ โดยจะต้องประทับตราคำว่า “เครื่องขัดข้อง” ไว้ในใบกำกับภาษีอย่างย่อที่ออกด้วยมือด้วย

"(13) การจำหน่ายเครื่องบันทึกการเก็บเงิน การทำลาย การเคลื่อนย้ายออกจากสถานประกอบการ โดยมีใช้เพื่อการซ่อมแซมหรือบำรุงรักษา หรือกรณีที่มีผู้ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากร ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องแจ้ง ให้สรรพากรพื้นที่ในเขตท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ทราบภายใน 7 วัน ก่อนวันจำหน่าย ทำลาย หรือเคลื่อนย้าย เว้นแต่กรณีที่มีเหตุสุดวิสัยก็ให้แจ้งภายใน 7 วัน นับแต่วันที่เหตุการณ์ ดังกล่าวเกิดขึ้น"

ข้อ 6 หากผู้ประกอบการจดทะเบียนต่อเครื่องบันทึกการเก็บเงินเข้ากับระบบกลางเป็นระบบ POSS ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องกำหนดให้ระบบกลางดังกล่าวทำรายงานภาษีขายตามมาตรา 87 (1) แห่งประมวลรัษฎากร โดยอัตโนมัติในโปรแกรมเดียวกันทุกสิ้นวันทำการด้วย

" ข้อ 7 ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งประสงค์จะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อออกใบกำกับภาษีอย่างย่อจะต้องยื่นคำขออนุมัติใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อออกใบกำกับภาษีอย่างย่อต่ออธิบดีกรมสรรพากรผ่านสรรพากรพื้นที่ หรือสรรพากรพื้นที่สาขาในเขตท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่งมีสถานประกอบการหลายแห่ง ให้ยื่นคำขออนุมัติสำหรับเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่จะใช้เป็นรายสถานประกอบการต่ออธิบดี กรมสรรพากรผ่านสรรพากรพื้นที่ในเขตท้องที่ที่สถานประกอบการแต่ละแห่งตั้งอยู่"

ข้อ 8 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมีความประสงค์จะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินทั้งสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อตามมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากร และใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องปฏิบัติตามประกาศนี้ทุกกรณี และให้แยกคำขออนุมัติใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินตามประกาศนี้เพื่อออกใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร ตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด โดยจะต้องระบุคุณสมบัติของเครื่องบันทึกการเก็บเงินและโปรแกรมรวมทั้งหลักการและวิธีการที่จะดำเนินการโดยละเอียด และห้ามใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินบันทึกการขายใดๆ ในใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร จนกว่าจะได้รับอนุมัติให้ใช้สำหรับออกใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากรได้ด้วย

ข้อ 9 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมีความประสงค์จะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินที่มีลักษณะอื่นหรือไม่เป็นไปตามประกาศนี้ ให้แยกคำขออนุมัติใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินตามประกาศนี้ตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด ซึ่งอธิบดีกรมสรรพากรจะพิจารณาอนุมัติหรือไม่หรือวางเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้ และห้ามใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินดังกล่าวจนกว่าจะได้รับอนุมัติ

ข้อ 10 อธิบดีกรมสรรพากรอาจกำหนดเงื่อนไขการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพิ่มเติมเป็นการทั่วไป หรือเฉพาะรายผู้ประกอบการจดทะเบียน ซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าวด้วย

ข้อ 11 ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 38) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุมัติใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อออกไปกำกับภาษีอย่างย่อ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินตามมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2535 ให้ยังคงใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินดังกล่าวได้ต่อไป จนถึงวันที่ได้รับอนุมัติหรือไม่อนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรตามประกาศฉบับนี้ ซึ่งต้องไม่เกินวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2536

ข้อ 12 ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติ ให้อธิบดีกรมสรรพากรมีอำนาจวินิจฉัย และคำวินิจฉัยของอธิบดีกรมสรรพากรให้ถือเป็นหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามประกาศนี้ด้วย
ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2536 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 29 มีนาคม พ.ศ. 2536

ม.ร.ว.จตุรมงคล โสณกุล
อธิบดีกรมสรรพากร

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 68)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการออกไปกำกับภาษีโดยตัวแทน และ กำหนดรายการใน
ใบกำกับภาษี ตามมาตรา 86/5 (4) แห่งประมวลรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 86 วรรคสี่ มาตรา 86/5 (4) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 และกฎกระทรวงฉบับที่
198 (พ.ศ.2538) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการขายสินค้าหรือการให้บริการอื่น ตามมาตรา
86/5(4) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ.2538 อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขในการออกไปกำกับภาษีของการขายสินค้าหรือการให้บริการตามมาตรา 86/5 (4) แห่ง
ประมวลรัษฎากร ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 82/3 แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้ และให้เรียกว่า ผู้ประกอบการจดทะเบียน
ตัวการ เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนที่มีสิทธิตั้งตัวแทนออกไปกำกับภาษีตามมาตรา 86/5(4) แห่งประมวล
รัษฎากร และให้เรียกตัวแทนดังกล่าวว่า ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทน

(1) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการต้องเป็นผู้ประกอบกิจการค้าปลีกตามมาตรา 86/6 แห่ง
ประมวลรัษฎากร

(2) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการต้องแต่งตั้งผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนตาม
กฎกระทรวงฉบับที่ 198 (พ.ศ.2538) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการขายสินค้าหรือการ
ให้บริการอื่น ตามมาตรา 86/5(4) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ.2538 รับชำระเงินค่า
สินค้าหรือค่าบริการและออกไปกำกับภาษีแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการ

"(3) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการต้องแจ้งการแต่งตั้ง หรือการยกเลิกตัวแทนต่อเจ้า
พนักงานสรรพากร ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่ในเขตท้องที่ที่สถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ของ
ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการตั้งอยู่ภายใน 15 วัน นับแต่วันทำสัญญาการตั้งตัวแทน หรือภายใน 15 วัน
นับแต่วันยกเลิกสัญญาการตั้งตัวแทน"

(4) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการต้องทำสัญญาการตั้งตัวแทน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 3

(5) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการต้องใช้ระบบคอมพิวเตอร์หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์
อื่นในการออกไปกำกับภาษีและในการจัดทำรายงานในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ในกรณีใช้ระบบคอมพิวเตอร์
จัดทำรายงานในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มจะต้องใช้ซอฟต์แวร์ตามมาตรฐานซอฟต์แวร์ของกรมสรรพากร

(6) หากผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการไม่มีหรือมิได้ใช้ระบบคอมพิวเตอร์หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์อื่นในการออกไปกำกับภาษีและในการจัดทำรายงานตาม ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการมีสิทธิตั้งตัวแทนออกไปกำกับภาษีได้เฉพาะการขายตัวหรือบัตรคุณภาพยนต์ คนตรี ละคร หรือกิจการที่มีลักษณะทำนองเดียวกันเท่านั้น และห้ามผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการดังกล่าวออกไปกำกับภาษีสำหรับกิจการให้บริการประเภทที่ได้ทำสัญญาตั้งผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนเป็นผู้ออกไปกำกับภาษีสำหรับการขายตัวหรือบัตรคุณภาพยนต์ คนตรี ละคร หรือกิจการที่มีลักษณะทำนองเดียวกันไว้แล้ว

(7) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการต้องไม่ตั้งผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกันตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร

“(8) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการ ต้องไม่ตั้งผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนรายอื่นรับชำระเงินค่าสินค้าหรือค่าบริการ และออกไปกำกับภาษีแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการ สำหรับสินค้าหรือบริการประเภทที่ได้ทำสัญญาตั้งให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนรายใด ดำเนินการรับชำระเงินค่าสินค้าหรือค่าบริการและออกไปกำกับภาษีแทนแล้ว เว้นแต่อธิบดีกรมสรรพากรจะสั่งเป็นอย่างอื่น”

(9) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการต้องจัดทำและเก็บรักษาสำเนาใบกำกับภาษีและรายงานภาษีขาย กรณีตั้งตัวแทนรับชำระเงินค่าสินค้าหรือค่าบริการและออกไปกำกับภาษีแทน สำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการที่มีใบการขายตัวหรือบัตรคุณภาพยนต์ คนตรี ละคร หรือกิจการที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ดังนี้

(ก) ต้องจัดพิมพ์สำเนาใบกำกับภาษีตามข้อมูลที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนได้ส่งผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Transfer File) ลงบนกระดาษให้แล้วเสร็จภายใน 1 วันทำการนับแต่วันที่ได้รับข้อมูล หรือจัดเก็บสำเนาใบกำกับภาษีที่ได้รับจากผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนดังกล่าวไว้ในสื่อบันทึกข้อมูลซึ่งสามารถเรียกพิมพ์ได้ทันทีเมื่อเจ้าพนักงานสรรพากรสั่งให้พิมพ์

(ข) ต้องจัดพิมพ์รายงานการรับชำระเงินค่าสินค้าหรือค่าบริการและการออกไปกำกับภาษีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนได้จัดทำและส่งผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Transfer File) มาให้ โดยให้จัดทำตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด และให้ถือเป็นรายงานภาษีขายแยกจากรายงานภาษีขายที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการรับชำระเงินค่าสินค้าหรือค่าบริการและออกไปกำกับภาษีเอง โดยให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการจัดพิมพ์รายงานดังกล่าวทุกสิ้นวันทำการ หรือภายใน 15 วันนับแต่วันสิ้นเดือน หรือเมื่อเจ้าพนักงานสรรพากรสั่งให้พิมพ์

(ค) ต้องเก็บรักษาสำเนาใบกำกับภาษีตาม (ก) และรายงานภาษีขายตาม (ข) ไว้ ณ สถานที่ประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี และหากเก็บไว้เป็นเวลา 2 ปีแล้วหลังจากนั้นจะเก็บไว้ในสื่อบันทึกข้อมูลใดก็ได้

(10) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการต้องจัดทำและเก็บรักษาสำเนาใบกำกับภาษีและรายงานภาษีขาย กรณีตั้งตัวแทนรับชำระเงินค่าบริการและออกไปกำกับภาษีแทน สำหรับการขายตัวหรือบัตรคุณภาพยนต์ คนตรี ละคร หรือกิจการที่มีลักษณะทำนองเดียวกันนี้ ดังนี้

(ก) ให้ใช้บันทึกการขายการประจำวัน (Sale Journal Report by Event Code) ซึ่งเป็นสำเนาใบกำกับภาษีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนจัดพิมพ์จากระบบคอมพิวเตอร์หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์อื่นที่ระบบกลางของผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนและส่งมอบให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการ เป็นสำเนาใบกำกับภาษีและรายงานภาษีขายของผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการ แยกจากรายงานภาษีขายส่วนที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการออกใบกำกับภาษีเอง

(ข) ต้องเก็บรักษาสำเนาใบกำกับภาษีและรายงานต่าง ๆ ที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนส่งมอบให้ไว้ ณ สถานที่ประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี โดยหากเก็บไว้เป็นเวลา 2 ปีแล้ว หลังจากนั้นจะเก็บไว้ในสื่อบันทึกข้อมูลก็ได้

(11) กรณีรอบวันทำการของผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการต่างจากรอบวันทำการของผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนให้ใช้รอบวันทำการของผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนเป็นเกณฑ์

ข้อ 2 ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนซึ่งได้รับแต่งตั้งให้รับชำระเงินค่าสินค้าหรือค่าบริการและออกใบกำกับภาษีแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนต้องเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร

(2) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนต้องทำสัญญาการตั้งตัวแทน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 3

(3) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนต้องใช้ระบบคอมพิวเตอร์ หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์อื่นในการออกใบกำกับภาษี การจัดทำรายงานในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม การจัดทำบัญชีแยกประเภทต่าง ๆ และการจัดทำงบการเงิน ในกรณีใช้ระบบคอมพิวเตอร์จัดทำรายงานในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มจะต้องใช้ซอฟต์แวร์ตามมาตรฐานซอฟต์แวร์ของกรมสรรพากร

(4) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนต้องยื่นคำขออนุมัติใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อออกใบกำกับภาษี โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด ตามมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากรทุกกรณี เว้นแต่หลักเกณฑ์ในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในประกาศฉบับนี้

(5) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนต้องใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินที่สามารถออกใบกำกับภาษีที่มีรายการเช่นเดียวกับรายการตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากรได้เมื่อผู้ชำระเงินเรียกร้อง

(6) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนต้องจัดทำและส่งข้อมูลการรับชำระเงินค่าสินค้าหรือค่าบริการและการออกใบกำกับภาษีแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการและเก็บรักษาสำเนาใบกำกับภาษีและรายงานต่าง ๆ กรณีที่ออกใบกำกับภาษีแทนสำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการที่มีใช้การขายตัวหรือบัตรดูภาพยนตร์ คนตรี ละคร หรือกิจการที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ดังนี้

(ก) ต้องจัดพิมพ์สำเนาใบกำกับภาษีบนม้วนกระดาษต่อเนื่องที่เครื่องบันทึกการเก็บเงินแต่ละเครื่องเรียงลำดับต่อเนื่องกันไปตามการใช้งานของเครื่อง บันทึกการเก็บเงิน และส่งข้อมูลสำเนาใบกำกับภาษีของผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการแต่ละรายผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Transfer File) ให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการภายใน 1 วันทำการนับแต่สิ้นวันทำการแต่ละวัน

(ข) ต้องจัดทำรายงานการรับชำระเงินค่าสินค้าหรือค่าบริการและการออกใบกำกับภาษีแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการ ดังนี้

รายงานสรุปการขายประจำวัน ให้จัดทำรายงานการรับชำระเงินค่าสินค้าหรือค่าบริการและการออกใบกำกับภาษีแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการแต่ละราย โดยให้จัดทำทั้งในส่วนที่เป็นของผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการและในส่วนที่เป็นของผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนทุกสิ้นวันทำการ โดยให้จัดทำเป็นรายเครื่องบันทึกการเก็บเงิน

รายงานการรับชำระเงินค่าสินค้าหรือค่าบริการและการออกใบกำกับภาษีแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการแต่ละราย ให้จัดทำแยกเป็นรายผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการด้วยระบบคอมพิวเตอร์หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์อื่นที่ระบบกลางของผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดทุกสิ้นวันทำการ และส่งรายงานผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Transfer File) ให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการภายใน 1 วันทำการนับแต่สิ้นวันทำการแต่ละวัน และให้ถือว่ารายงานดังกล่าวเป็นรายงานภาษีขายของผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการโดยผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนสามารถจัดพิมพ์รายงานนั้นทุกสิ้นวันทำการ หรือภายใน 15 วันนับแต่วันสิ้นเดือน หรือเมื่อเจ้าพนักงานสรรพากรสั่งให้พิมพ์

(ค) ต้องเก็บรักษาสำเนาใบกำกับภาษีและรายงานต่าง ๆ ไว้ ณ สถานที่ประกอบการที่ออกใบกำกับภาษีหรือรายงานนั้นเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี โดยหากเก็บไว้เป็นเวลา 2 ปีแล้ว หลังจากนั้นจะเก็บไว้ในสื่อบันทึกข้อมูลใดก็ได้

(7) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนต้องจัดทำและส่งข้อมูลการรับชำระเงินจากการขายตัวหรือบัตรดูภาพยนตร์ คนตรี ละคร หรือกิจการที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน และการออกใบกำกับภาษีแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการ และเก็บรักษาสำเนาใบกำกับภาษีและรายงานต่าง ๆ กรณีที่ออกใบกำกับภาษีแทนสำหรับการขายตัวหรือบัตรดูภาพยนตร์ คนตรี ละคร หรือกิจการที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ดังนี้

(ก) ต้องจัดพิมพ์สำเนาใบกำกับภาษี (Daily Master Journal) แทนผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการทุกรายในแต่ละวันทำการ บนม้วนกระดาษต่อเนื่องที่เครื่องบันทึกการเก็บเงินแต่ละเครื่องหรือบนกระดาษต่อเนื่องที่ออกจากระบบคอมพิวเตอร์หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์อื่นที่ระบบกลาง โดยให้เรียงลำดับต่อเนื่องกันไปตามการใช้งานของเครื่องบันทึกการเก็บเงินแต่ละเครื่อง หรือให้เรียงลำดับต่อเนื่องกันไปตามการใช้งานของระบบคอมพิวเตอร์หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์อื่นที่ระบบกลางแล้วแต่กรณีเพื่อเป็นหลักฐานของผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนเอง

(ข) ต้องจัดทำรายงานประจำวันด้วยระบบคอมพิวเตอร์หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์อื่นที่ระบบกลางดังนี้

รายงานสรุปการรับชำระเงินจากการขายตัวหรือบัตรคุณภาพยนต์ คนตรี ละคร หรือกิจการที่มีลักษณะทำนองเดียวกันของผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการแต่ละรายซึ่งระบุรายละเอียดแยกตามรอบการแสดงแต่ละรอบ

รายงานสรุปการรับชำระเงินจากการขายตัวหรือบัตรคุณภาพยนต์คนตรี ละคร หรือกิจการที่มีลักษณะทำนองเดียวกันแยกเป็นแต่ละสถานประกอบการของผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทน

(ค) ต้องจัดทำรายงานก่อนเริ่มจำหน่ายตัวหรือบัตรคุณภาพยนต์คนตรี ละคร หรือกิจการที่มีลักษณะทำนองเดียวกันด้วยระบบคอมพิวเตอร์หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์อื่นที่ระบบกลางดังนี้

รายงานการจัดสรรที่นั่งแบ่งตามส่วน (Section) และราคา (Price Category)

รายงานเกี่ยวกับราคาขายและราคาหลังหักส่วนลดของที่นั่งแต่ละประเภท

(ง) ต้องจัดทำรายงานหลังจบการแสดงแต่ละรอบด้วยระบบคอมพิวเตอร์หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์อื่นที่ระบบกลาง โดยให้จัดพิมพ์บนกระดาษแยกเป็นรายเดือนภายในเวลาที่บันทึกไว้ในระบบคอมพิวเตอร์หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์อื่นที่ระบบกลาง ส่งให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการภายใน 3 วันทำการนับแต่วันสิ้นเดือนแต่ละเดือน และหรือนับแต่วันสิ้นสุดการแสดงแต่ละเรื่อง ดังนี้

รายงานการขายตามผังที่นั่งตั้งแต่เริ่มถึงจบการแสดง (Map Report)

รายงานสรุปผลการขายตัวหรือบัตรคุณภาพยนต์ คนตรี ละครหรือกิจการที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน (Settlement Report)

รายงานการรับตัวหรือบัตรคืน หรือตัวหรือบัตรเสียหาย (Return Report)

บันทึกการขายประจำวัน (Sales Journal Report by Event Code) ตั้งแต่เริ่มต้นถึงจบการแสดงแต่ละรอบ ซึ่งถือเป็นสำเนาใบกำกับภาษีของผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการแต่ละราย และให้ใช้เป็นรายงานภาษีขายของผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการด้วย

(จ) ต้องเก็บรักษาสำเนาใบกำกับภาษีตาม (ก) ไว้ ณ สถานประกอบการที่ออกไปกำกับภาษี กรณีจัดพิมพ์สำเนาใบกำกับภาษีบนม้วนกระดาษต่อเนื่องที่เครื่องบันทึกการเก็บเงินแต่ละเครื่อง หรือจัดเก็บไว้ ณ สถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่กรณีจัดพิมพ์สำเนาใบกำกับภาษีบนกระดาษต่อเนื่องที่ออกจากระบบคอมพิวเตอร์หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์อื่นที่ระบบกลาง และเก็บรักษารายงานต่าง ๆ และสำเนาใบกำกับภาษีตาม

(ง) ไว้ ณ สถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ไม่น้อยกว่า 5 ปี โดยหากเก็บไว้เป็นเวลา 2 ปีแล้ว หลังจากนั้นจะเก็บไว้ในสื่อบันทึกข้อมูลใดก็ได้

(8) การบันทึกยอดขายสะสมไว้ในเครื่องบันทึกการเก็บเงิน กรณีการรับชำระเงินค่าสินค้าหรือค่าบริการและการออกไปกำกับภาษีแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการ ที่มีใช้การขายตัวหรือบัตรคุณภาพยนต์ คนตรี ละคร หรือกิจการที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ให้บันทึกยอดขายสะสมไว้ในเครื่องบันทึก

การเก็บเงินจนตัวเลขหมดทุกหลักก่อน จึงจะย้อนกลับมาเริ่มต้นใหม่ได้ ยกเว้นกรณีที่จะทำให้ยอดขายรวมเกินความสามารถของเครื่องบันทึกการเก็บเงินและทำให้ข้อมูลสูญหาย ก็ให้ออกรายงานล้างยอดสะสมและเริ่มบันทึกยอดขายใหม่ได้ โดยให้หมายเหตุเหตุผลไว้ในม้วนกระดาษต่อเนื่องซึ่งบันทึกการขายประจำวันด้วย

(9) การบันทึกยอดขายสะสมไว้ในระบบคอมพิวเตอร์หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์อื่นที่ระบบกลาง กรณีการขายตัวหรือบัตรรูปภาพยนตร์ คนตรี ละคร หรือกิจการที่มีลักษณะทำนองเดียวกันแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการ ให้บันทึกยอดขายสะสมตามรอบการแสดงผลของผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการแต่ละรายไว้ในระบบคอมพิวเตอร์หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์อื่นที่ระบบกลางซึ่งควบคุมการขายตัวหรือบัตรนั้น และให้ล้างยอดสะสมได้เมื่อจัดทำรายงานตาม (7)(ง) แล้ว

(10) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนต้องมีรหัสของสถานประกอบการที่เป็นสาขา และรหัสของพนักงานผู้ออกไปกำกับภาษีพร้อมคำแปล เก็บไว้ ณ สถานประกอบการที่เกี่ยวข้องทุกสถานประกอบการ โดยจะเก็บไว้ในกระดาษหรือในสื่อบันทึกข้อมูล ซึ่งสามารถเรียกพิมพ์ได้ทันทีเมื่อเจ้าพนักงานสรรพากรสั่งให้พิมพ์

ข้อ 3 ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการและผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนต้องทำสัญญาการตั้งตัวแทนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการและผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนต้องทำสัญญาการตั้งตัวแทนเพื่อรับชำระเงินค่าสินค้าหรือค่าบริการแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการ และให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนเป็นผู้ออกไปกำกับภาษีและไปรับแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการ

(2) สัญญาการตั้งตัวแทนต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร และจะตั้งตัวแทนเพื่อรับชำระเงินค่าสินค้าหรือค่าบริการประเภทใดประเภทหนึ่งหรือทุกประเภทก็ได้

(3) สัญญาการตั้งตัวแทนต้องกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนจะต้องกระทำให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการตามประกาศนี้

(4) สัญญาการตั้งตัวแทนต้องกำหนดรายการดังต่อไปนี้ในสัญญาด้วย และให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการและผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนเก็บรักษารายละเอียดตามรายการดังกล่าวไว้ ณ สถานประกอบการที่เกี่ยวข้องทุกสถานประกอบการ โดยจะจัดเก็บไว้ในกระดาษหรือในสื่อบันทึกข้อมูล ซึ่งสามารถเรียกพิมพ์ได้ทันทีเมื่อเจ้าพนักงานสรรพากรสั่งให้พิมพ์ เว้นแต่กรณีที่เป็นการขายตัวหรือบัตรรูปภาพยนตร์ คนตรี ละคร หรือกิจการที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนจะจัดเก็บในระบบคอมพิวเตอร์หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์อื่นที่ระบบกลาง ซึ่งสามารถเรียกพิมพ์ได้ทันทีเมื่อเจ้าพนักงานสรรพากรสั่งให้พิมพ์ ณ สถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ของผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนก็ได้

(ก) ชื่อ ที่อยู่และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีของผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการและผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทน

(ข) รหัสของผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการแต่ละรายพร้อมคำแปล

(ค) รหัสประเภทของสินค้าหรือบริการที่ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการรับชำระ
เงินและออกใบกำกับภาษีแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการ และกรณีการขายตัวหรือบัตรคุณภาพยนต์
คนตรี ละคร หรือกิจการที่มีลักษณะทำนองเดียวกันแทน ต้องมีรหัสของรอบการแสดงผลพร้อมทั้งรหัสของ
ส่วนลดที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการได้ลดให้แก่ลูกค้า พร้อมคำแปล

"(5) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการต้องส่งมอบสำเนาสัญญาการตั้งตัวแทน หรือการ
ยกเลิกการตั้งตัวแทนต่อเจ้าพนักงานสรรพากร ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่ในเขตท้องที่ที่สถาน
ประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ของผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการตั้งอยู่ภายใน 15 วัน นับแต่วันทำ
สัญญาการตั้งตัวแทน หรือภายใน 15 วัน นับแต่วันยกเลิกสัญญาการตั้งตัวแทน"

(6) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการและผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนต้องเก็บรักษา
สัญญาการตั้งตัวแทนไว้ ณ สถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ตลอดเวลาที่สัญญามีผลใช้บังคับ และ
เก็บรักษาต่อไปอีกไม่น้อยกว่า 2 ปี นับแต่วันสิ้นสุดสัญญา

ข้อ 4 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนออกใบกำกับภาษีและหรือใบรับแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) กรณีผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการจากผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการนำเอกสารที่มี
รายการเช่นเดียวกับรายการตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร มาชำระค่าสินค้าหรือค่าบริการ
ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนต้องตีพิมพ์ข้อความที่แสดงว่าได้รับชำระเงินแล้วลงบนเอกสารดังกล่าว
เพื่อเป็นหลักฐานแสดงการรับชำระเงินแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการ และส่งมอบส่วนที่เป็น
ใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/5 แห่งประมวลรัษฎากรให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการ พร้อมทั้งเก็บรักษาสำเนาใบกำกับภาษีไว้เพื่อส่งมอบแก่ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการ

(2) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนออกใบกำกับภาษีสำหรับการรับชำระเงินแทน
ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการที่มีใช้การขายตัวหรือบัตรคุณภาพยนต์ คนตรีละคร หรือกิจการที่มีลักษณะ
ทำนองเดียวกัน ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนต้องออกใบกำกับภาษีที่มีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(ก) คำว่า “ใบกำกับภาษีอย่างย่อ” หรือ “TAX INVOICE (ABB)” หรือ “TAX INV
(ABB)”

(ข) ชื่อ เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรและรหัสของผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการ

(ค) ชื่อหรือชื่อย่อ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ประกอบการจดทะเบียน
ตัวแทน กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนใช้สถานประกอบการหลายแห่งในการออกใบกำกับภาษี
แทนผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการ จะต้องระบุชื่อหรือชื่อย่อและรหัสของสถานประกอบการที่เป็นสาขา
ไว้ในใบกำกับภาษีด้วย

(ง) หมายเลขลำดับของใบกำกับภาษี

(จ) ชื่อ ชนิด ประเภท ปริมาณและมูลค่าของสินค้าหรือบริการ โดยชื่อ ชนิด หรือประเภทของสินค้าหรือบริการจะออกเป็นรหัสก็ได้

(ฉ) ราคาสินค้าหรือราคาค่าบริการ โดยต้องมีข้อความระบุชัดเจนว่าได้รวมภาษีมูลค่าเพิ่มไว้แล้ว

(ช) วัน เดือน ปี และเวลาที่ออกใบกำกับภาษี

(ซ) เลขรหัสประจำเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด

(ฅ) ข้อความอื่นที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด

โดยให้จัดทำหมายเลขลำดับของใบกำกับภาษีเป็นสองชุด ชุดแรกให้เรียงลำดับต่อกันไปตามการใช้งานของเครื่องบันทึกการเก็บเงินแต่ละเครื่อง และชุดที่สองให้เรียงลำดับต่อกันไปแยกตามรายผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการแต่ละรายในเครื่องบันทึกการเก็บเงินแต่ละเครื่อง

กรณีที่ออกใบกำกับภาษีที่มีรายการเช่นเดียวกับรายการตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากรด้วย จะต้องมียุทธหรือเครื่องหมายหรือข้อความที่แสดงให้เห็นว่าหมายเลขลำดับเป็นหมายเลขลำดับของใบกำกับภาษีที่มีรายการเช่นเดียวกับรายการตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร

(3) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนออกใบกำกับภาษีสำหรับการขายตัวหรือบัตรดูภาพยนตร์ คนตรี ละคร หรือกิจการที่มีลักษณะทำนองเดียวกันแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการ ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนต้องออกใบกำกับภาษีที่มีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(ก) คำว่า “ใบกำกับภาษีอย่างย่อ” หรือ “TAX INVOICE (ABB)” หรือ “TAX INV (ABB)”

(ข) ชื่อ เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรและรหัสของผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการ

(ค) ชื่อหรือชื่อย่อ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทน กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนใช้สถานประกอบการหลายแห่งในการออกใบกำกับภาษี แทนผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการ จะต้องระบุชื่อหรือชื่อย่อและรหัสของสถานประกอบการที่เป็นสาขาไว้ในใบกำกับภาษีด้วย

(ง) หมายเลขลำดับของใบกำกับภาษี

(จ) ชื่อ ชนิด ประเภท ปริมาณและมูลค่าของบริการ โดยชื่อ ชนิด หรือประเภทของบริการจะออกเป็นรหัสก็ได้

(ฉ) ราคาค่าบริการ โดยต้องมีข้อความระบุชัดเจนว่าได้รวมภาษีมูลค่าเพิ่มไว้แล้ว

(ช) วัน เดือน ปี และเวลาที่ออกใบกำกับภาษี

(ซ) เลขรหัสประจำเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด

(ฅ) รหัสของรอบการแสดงแต่ละรอบ

(ญ) ข้อความอื่นที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด

โดยให้จัดทำหมายเลขลำดับของใบกำกับภาษีเรียงลำดับต่อกันไปตามการใช้งาน
ของระบบคอมพิวเตอร์หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์อื่นที่ระบบกลางในแต่ละวันทำการ

กรณีที่ออกใบกำกับภาษีที่มีรายการเช่นเดียวกับรายการตามมาตรา 86/4 แห่ง
ประมวลรัษฎากรด้วย จะต้องมียุทธหรือเครื่องหมายหรือข้อความที่แสดงให้เห็นว่าหมายเลขลำดับใดเป็น
หมายเลขลำดับของใบกำกับภาษีที่มีรายการเช่นเดียวกับรายการตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร

การบันทึกเลขรหัสประจำเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่กรมสรรพากรกำหนดลงใน
ใบกำกับภาษี ซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนออกตัวหรือบัตร โดยใช้ข้อมูลจากระบบคอมพิวเตอร์หรือ
ระบบอิเล็กทรอนิกส์อื่นที่ระบบกลางแยกต่างหากจากข้อมูลของเครื่องบันทึกการเก็บเงินแต่ละเครื่องที่ใช้
ออกใบกำกับภาษี จะใช้เลขรหัสประจำเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่กำหนดไว้จากระบบกลางของระบบ
คอมพิวเตอร์หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์อื่นและรหัสของสถานประกอบการที่เป็นสาขาซึ่งออกใบกำกับภาษี
พร้อมทั้งรหัสของพนักงานผู้ออกใบกำกับภาษีแทนก็ได้

กรณีการขายตัวหรือบัตรล่วงหน้าให้ความรับผิดชอบในการเสียหายของผู้ประกอบการ
จดทะเบียนตัวการเกิดขึ้น ณ วันที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนขายตัวหรือบัตรนั้น

การแสดงราคาตัวหรือบัตร ให้ระบุราคาขายหลังหักส่วนลดได้ แต่ต้องมีรหัสของ
ส่วนลดกำกับไว้ในใบกำกับภาษีด้วย

(4) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนต้องจัดทำใบกำกับภาษีและสำเนาใบกำกับภาษี ที่มี
รายการเช่นเดียวกับรายการตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร ทุกครั้งที่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการจาก
ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการเรียกร้อง พร้อมทั้งส่งมอบใบกำกับภาษีดังกล่าวให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือ
ผู้รับบริการ ในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนได้ออกใบกำกับภาษีตาม (2) หรือ (3) ไปแล้ว ให้
เรียกใบกำกับภาษีนั้นคืนเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน และออกใบกำกับภาษีที่มีรายการเช่นเดียวกับรายการตาม
มาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากรให้ใหม่ โดยจะต้องออกจากเครื่องบันทึกการเก็บเงินเครื่องเดิมและออก
ให้ภายในวันเดียวกันเท่านั้น

(5) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนที่ประสงค์จะออกใบกำกับภาษีแทนผู้ประกอบการจด
ทะเบียนตัวการ โดยให้มีรายการเป็นอย่างอื่น นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศฉบับนี้ ให้ขออนุมัติต่อ
อธิบดีกรมสรรพากร และห้ามออกใบกำกับภาษีดังกล่าวก่อนได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากร

(6) อธิบดีกรมสรรพากรอาจกำหนดให้รายการในใบกำกับภาษีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียน
ตัวแทนออกแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการมีรายการเป็นอย่างอื่นเพิ่มเติมเป็นการทั่วไป หรือเฉพาะ
รายผู้ประกอบการจดทะเบียนก็ได้

ข้อ 5 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนเริ่มออกใบกำกับภาษีแทนผู้ประกอบการจดทะเบียน
ตัวการได้ต่อเมื่อ

(1) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวการได้แจ้งการแต่งตั้งตัวแทนและได้ส่งมอบสำเนาสัญญาการตั้งตัวแทนต่อเจ้าพนักงานสรรพากรตามที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดแล้ว และ

(2) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตัวแทนได้รับอนุมัติให้ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด ตามมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว

ข้อ 6 ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติ ให้อธิบดีกรมสรรพากรมีอำนาจวินิจฉัยและคำวินิจฉัยของอธิบดีกรมสรรพากรให้ถือเป็นหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามประกาศนี้ด้วย

ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2538 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2538

ร้อยเอกสุชาติ เชาว์วิศิษฐ

อธิบดีกรมสรรพากร

คำสั่งกรมสรรพากร

ที่ ป. 86/2542

เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดทำใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 และมาตรา 86/5
แห่งประมวลรัษฎากร เฉพาะที่มีลักษณะเป็นแบบเต็มรูป

เพื่อให้เจ้าพนักงานสรรพากรถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการตรวจและแนะนำ
ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งจัดทำใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 และมาตรา 86/5 แห่งประมวล
รัษฎากร เฉพาะที่มีลักษณะเป็นแบบเต็มรูป กรมสรรพากรจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งต้องจัดทำใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 และหรือ
มาตรา 86/5 แห่งประมวลรัษฎากร เฉพาะที่มีลักษณะเป็นแบบเต็มรูป จะต้องจัดทำใบกำกับภาษี
ทุกครั้งที่ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น เว้นแต่ ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขาย
สินค้าชนิดและประเภทเดียวกันให้แก่ผู้ซื้อสินค้ารายหนึ่งรายใดเป็นจำนวนหลายครั้งในหนึ่งวัน
ทำการ ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวสามารถจัดทำใบกำกับภาษีรวมเพียงครั้งเดียวในหนึ่ง
วันทำการสำหรับผู้ซื้อสินค้านั้นก็ได้

ข้อ 2 ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งมีการกระทำได้ต่อไปนี้ ถือเป็นการขายสินค้าตาม
มาตรา 77/1(8) หรือการให้บริการตามมาตรา 77/1(10) แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ประกอบการจด
ทะเบียนมีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น โดยไม่จำเป็นต้อง
จัดทำใบกำกับภาษี

(1) ผู้ประกอบการจดทะเบียนนำสินค้าไปใช้ไม่ว่าประการใดๆ โดยไม่ได้นำ
สินค้านั้นไปใช้ในการผลิตสินค้า การให้บริการ การบริหารงานของกิจการ หรือเพื่อประโยชน์
ของทรัพย์สินที่มีไว้ในประกอบการกิจการของตนเอง ซึ่งเป็นกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ถือ
เป็นการขายสินค้าตามมาตรา 77/1(8)(ง) แห่งประมวลรัษฎากร ความรับผิดในการเสีย
ภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อนำสินค้าไปใช้หรือส่งมอบสินค้าให้บุคคลอื่นเพื่อใช้ตามมาตรา 78/3
แห่งประมวลรัษฎากร และข้อ 7 ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 189 (พ.ศ.2534)ฯ ลงวันที่ 27 ธันวาคม
พ.ศ.2534

ตัวอย่าง บริษัท ก.จำกัด ประกอบกิจการผลิตสีทาอาคารและกิจการขายบ้าน
พร้อมที่ดิน บริษัทฯ ได้นำสีไปใช้ทาบ้านที่ขาย บริษัทฯ มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าของ
สีที่นำไปทาบ้านเพื่อขาย

(2) ผู้ประกอบการจดทะเบียนนำสินค้าไปใช้ในการผลิตสินค้า การให้บริการ การบริหารงานของกิจการ หรือเพื่อประโยชน์ของทรัพย์สินที่มีไว้ในการประกอบกิจการของตนเอง ซึ่งเป็นกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่สินค้าที่นำไปใช้เป็นรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตและสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับรถยนต์ดังกล่าว ถือเป็นการขายสินค้าตามมาตรา 77/1(8)(ง) แห่งประมวลรัษฎากร ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อนำสินค้าไปใช้หรือส่งมอบสินค้าให้บุคคลอื่นเพื่อใช้ ตามมาตรา 78/3 แห่งประมวลรัษฎากร และข้อ 7 ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 189 (พ.ศ. 2534)ฯ ลงวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ.2534

ตัวอย่าง

(ก) บริษัท ก.จำกัด ประกอบกิจการขายรถยนต์นั่ง โอนรถยนต์นั่งที่ซื้อไว้เพื่อขายไปใช้ในการบริหารงานของกิจการโดยนำไปเป็นรถประจำตำแหน่ง บริษัทฯมีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าของรถยนต์นั่งที่นำไปใช้

(ข) บริษัท ข.จำกัด ประกอบกิจการขายน้ำมันเชื้อเพลิง ได้นำน้ำมันเชื้อเพลิงไปเติมรถยนต์นั่งที่ใช้ในการบริหารงานของกิจการ บริษัทฯมีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าของน้ำมันเชื้อเพลิงที่เติมในรถยนต์นั่ง

(3) ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบตามมาตรา 87(3) แห่งประมวลรัษฎากร ถือเป็นการขายสินค้า ตามมาตรา 77/1(8)(จ) แห่งประมวลรัษฎากร ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อมีการตรวจพบตามมาตรา 78/3 แห่งประมวลรัษฎากร และข้อ 8 ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 189(พ.ศ.2534)ฯลงวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2534

(4) ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสินค้าคงเหลือและหรือทรัพย์สินที่มีไว้ในการประกอบกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือทั้งกรณีที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ วันเลิกประกอบกิจการ ถือเป็นการขายสินค้าตามมาตรา 77/1(8)(ฉ) แห่งประมวลรัษฎากร ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อเลิกประกอบกิจการหรือแจ้งเลิกประกอบกิจการตามมาตรา 78/3 แห่งประมวลรัษฎากร และข้อ 9 ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 189 (พ.ศ.2534)ฯ ลงวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ.2534

(5) ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสินค้าคงเหลือและหรือทรัพย์สินที่มีไว้ใน การประกอบกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือทั้งกรณีที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและที่ไม่ต้องเสีย ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งถอนทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ถือเป็น การขายสินค้าตาม มาตรา 77/1(8)(ข) แห่งประมวลรัษฎากร ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อได้รับ แจ้งคำสั่งถอนทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 78/3 แห่งประมวลรัษฎากร และข้อ 10(1) ของ กฎกระทรวง ฉบับที่ 189 (พ.ศ.2534)ฯ ลงวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ.2534

(6) ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสินค้าคงเหลือและหรือทรัพย์สินที่มีไว้ใน การประกอบกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือทั้งกรณีที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและที่ไม่ต้องเสีย ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ วันที่ได้รับแจ้งการเพิกถอนทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ถือเป็น การขายสินค้าตาม มาตรา 77/1(8)(ข) แห่งประมวลรัษฎากร ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อได้รับ แจ้งการเพิกถอนทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 78/3 แห่งประมวลรัษฎากร และข้อ 10(2) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 189 (พ.ศ.2534)ฯ ลงวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ.2534

(7) ผู้ประกอบการจดทะเบียนให้บริการของตนเองไม่ว่าประการใดๆ โดยไม่ได้ นำบริการและหรือนำสินค้านั้นไปใช้ในการผลิตสินค้า การให้บริการ การบริหารงานของกิจการ หรือเพื่อประโยชน์ของทรัพย์สินที่มีไว้ใน การประกอบกิจการของตนเอง ซึ่งเป็นกิจการที่ต้อง เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ถือเป็น การให้บริการ ตามมาตรา 77/1(10) แห่งประมวลรัษฎากร ความรับผิดชอบ ในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อได้ใช้บริการไม่ว่าโดยตนเองหรือบุคคลอื่น ตามมาตรา 78/1(1)(ข) และมาตรา 78/1(2)(ข) แห่งประมวลรัษฎากร

ตัวอย่าง บริษัท ก.จำกัด ประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้าง ได้นำเครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุก่อสร้างต่าง ๆ ไปใช้ก่อสร้างอาคารเพื่อขาย บริษัทฯมีหน้าที่เสีย ภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าของค่าบริการซึ่งรวมค่าวัสดุก่อสร้างด้วย

(8) ผู้ประกอบการจดทะเบียนนำบริการและหรือนำสินค้าไปใช้ในการผลิตสินค้า การให้บริการ การบริหารงานของกิจการ หรือเพื่อประโยชน์ของทรัพย์สินที่มีไว้ใน การประกอบกิจการของตนเอง ซึ่งเป็นกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่เป็นบริการที่นำไปใช้เพื่อ การรับรอง หรือเพื่อการอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ถือเป็น การให้บริการ ตามมาตรา 77/1(10) แห่งประมวลรัษฎากร ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อได้ใช้บริการไม่ ว่าโดยตนเองหรือบุคคลอื่น ตามมาตรา 78/1(1)(ข) และมาตรา 78/1(2)(ข) แห่งประมวลรัษฎากร

ตัวอย่าง บริษัท ก.จำกัด ประกอบกิจการขายผลิตภัณฑ์อาหารได้นำผลิตภัณฑ์อาหารไปใช้เลี้ยงรับรองให้แก่ลูกค้าซึ่งมาดูงานของบริษัทฯ บริษัทฯมีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าของผลิตภัณฑ์อาหารที่นำไปเลี้ยงรับรอง

(9) ผู้ประกอบการจดทะเบียนนำบริการและหรือนำสินค้าไปใช้ในการผลิตสินค้า การให้บริการ การบริหารงานของกิจการ หรือเพื่อประโยชน์ของทรัพย์สินที่มีไว้ในการประกอบกิจการของตนเอง ซึ่งเป็นกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่เป็นบริการที่นำไปใช้กับรถยนต์นั่ง หรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต ถือเป็น การให้บริการ ตามมาตรา 77/1(10) แห่งประมวลรัษฎากร ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อได้ใช้บริการไม่ว่าโดยตนเองหรือบุคคลอื่น ตามมาตรา 78/1(1)(ข) และมาตรา 78/1(2)(ข) แห่งประมวลรัษฎากร

ตัวอย่าง บริษัท ก.จำกัด ประกอบกิจการขายรถยนต์และรับจ้างซ่อมรถยนต์ได้ซื้อรถยนต์นั่งมาใช้ในการบริหารงานของกิจการ ถ้าบริษัทฯซ่อมรถยนต์นั่งที่ซื้อมาใช้ในการกิจการ บริษัทฯมีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากค่าบริการซ่อมรถยนต์นั่ง

(10) ผู้ประกอบการจดทะเบียนจำหน่าย จ่าย โอนสินค้า โดยไม่มีค่าตอบแทน และไม่ได้เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อสินค้าตามมาตรา 82/4 แห่งประมวลรัษฎากร ถือเป็น การขายสินค้าตามมาตรา 77/1(8) แห่งประมวลรัษฎากร ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อมีการส่งมอบสินค้าตามมาตรา 78(1) แห่งประมวลรัษฎากร

ตัวอย่าง

(ก) บริษัท ก.จำกัด นำอาหารกระป๋องที่ผลิตหรือซื้อมาเพื่อขาย แจกให้แก่พนักงาน เพื่อนำไปบริโภคที่บ้านนอกเวลาปฏิบัติงาน บริษัทฯมีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าของอาหารกระป๋องที่นำไปแจก

(ข) บริษัท ข.จำกัด ประกอบกิจการผลิตอุปกรณ์และชิ้นส่วนยานพาหนะ บริษัทฯมีข้อบังคับและประกาศจ่ายรางวัลสำหรับพนักงานเพื่อเป็นขวัญกำลังใจในการทำงานติดต่อกันโดยไม่หยุดงาน เช่น ทำงานมา 5 ปี ได้ทองคำหนัก 2 บาท ทำงานมา 4 ปี ได้ทองคำหนัก 1 บาท บริษัทฯมีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าของทองคำที่นำไปแจกเป็นรางวัล

(ค) บริษัท ค.จำกัด ประกอบกิจการผลิตและขายยางรถยนต์บริษัทฯมีเงื่อนไขเพื่อส่งเสริมการขายว่า หากลูกค้าซื้อสินค้าจากบริษัทฯครบจำนวนตามที่กำหนด บริษัทฯจะมอบ

รางวัล เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้าต่าง ๆ ให้แก่ลูกค้าทุกคน บริษัทฯมีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าของเครื่องใช้ไฟฟ้าที่นำไปแจกเป็นรางวัล

(11) ผู้ประกอบการจดทะเบียนให้บริการ โดยไม่มีค่าตอบแทน และไม่ได้เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้รับบริการตามมาตรา 82/4 แห่งประมวลรัษฎากร ถือเป็นกรให้บริการตามมาตรา 77/1(10) แห่งประมวลรัษฎากร ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อได้ใช้บริการไม่ว่าโดยตนเองหรือบุคคลอื่น ตามมาตรา 78/1(1)(ข) และมาตรา 78/1(2)(ข) แห่งประมวลรัษฎากร

ตัวอย่าง โรงแรมเอ.เอ็ม ให้บริการห้องพักแก่กรรมการของโรงแรม และแขกรับเชิญซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเอกชนอื่น โดยไม่คิดค่าห้องพักและค่าบริการ โรงแรมฯมีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าของค่าห้องพักและค่าบริการ

(12) ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งไม่ต้องนำค่าตอบแทนที่มีลักษณะและเงื่อนไขตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุวัติรัฐมนตรีตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 79(4) แห่งประมวลรัษฎากร มารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษีตามมาตรา 79 แห่งประมวลรัษฎากร จึงไม่ต้องจัดทำใบกำกับภาษี เนื่องจากไม่มีการเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ

ข้อ 3 ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังต่อไปนี้ มีหน้าที่จัดทำใบกำกับภาษีเมื่อความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น แต่โดยผลของกฎหมายทำให้ไม่ต้องจัดทำใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากรอีก

(1) ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่อยู่นอกราชอาณาจักร และได้ให้ตัวแทนของตนจัดทำใบกำกับภาษีแทนตนเองตามมาตรา 86/2 แห่งประมวลรัษฎากร กรณีตัวแทนได้จัดทำใบกำกับภาษีในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียนแล้ว ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่อยู่นอกราชอาณาจักรไม่ต้องจัดทำใบกำกับภาษีอีก

(2) ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เป็นเจ้าของทรัพย์สินที่ถูกขายทอดตลาด โดยส่วนราชการเป็นผู้ทอดตลาดตามมาตรา 83/5 แห่งประมวลรัษฎากร ส่วนราชการได้จัดทำใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ซื้อในการขายทอดตลาด และจัดทำสำเนาใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียนเจ้าของทรัพย์สินเพื่อเป็นหลักฐานในการลงรายงานภาษีขาย ผู้ประกอบการจดทะเบียนเจ้าของทรัพย์สินไม่ต้องจัดทำใบกำกับภาษีอีก

(3) ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เป็นเจ้าของทรัพย์สินที่ถูกขายทอดตลาด โดยบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ส่วนราชการเป็นผู้ทอดตลาดตามมาตรา 83/5 แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อผู้ทอดตลาดจัดทำใบกำกับภาษีในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียนเจ้าของทรัพย์สินให้แก่ผู้ซื้อในการขายทอดตลาด ตามมาตรา 86/3 แห่งประมวลรัษฎากร แล้ว ผู้ประกอบการจดทะเบียนเจ้าของทรัพย์สินไม่ต้องจัดทำใบกำกับภาษีอีก

ข้อ 4 ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งต้องจัดทำใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร จะต้องจัดทำใบกำกับภาษีและสำเนาใบกำกับภาษี โดยส่งมอบต้นฉบับใบกำกับภาษีให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ และเก็บรักษาสำเนาใบกำกับภาษีเพื่อการลงรายงานภาษีขายตามมาตรา 87(1) แห่งประมวลรัษฎากร

ใบกำกับภาษีตามวรรคหนึ่ง ต้องมีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(1) คำว่า “ใบกำกับภาษี” ในที่ที่เห็นได้เด่นชัด

(2) ชื่อ ที่อยู่ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่จัดทำใบกำกับภาษี

ชื่อตามวรรคหนึ่ง หมายถึง ชื่อผู้ประกอบการตามที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือชื่อสถานประกอบการ หรือชื่อการค้าของสถานประกอบการตามที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ที่อยู่ตามวรรคหนึ่ง หมายถึง ที่ตั้งของสถานประกอบการตามที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีระบุที่อยู่ไม่ครบถ้วนตามที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่รายการที่อยู่ที่ระบุไว้ถูกต้อง และสามารถบอกตำแหน่งที่ตั้งที่ชัดเจนได้ ให้ถือว่าได้ระบุที่อยู่ครบถ้วนแล้ว

(3) ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ

ชื่อตามวรรคหนึ่ง หมายถึง ชื่อผู้ประกอบการตามที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือชื่อสถานประกอบการ หรือชื่อการค้าของสถานประกอบการตามที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีบุคคลธรรมดา หมายถึงความรวมถึงนามสกุลด้วย

กรณีระบุชื่อของผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการตามวรรคหนึ่งไม่ครบถ้วน โดยมีเครื่องหมายไปยาลน้อย (๓) ละคำที่ประกอบคำหน้า แต่เป็นที่เห็นได้อย่างชัดเจนโดยไม่ทำให้เกิดความเข้าใจผิดว่าเป็นผู้ประกอบการรายอื่น เช่น “องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย” เขียนว่า “องค์การโทรศัพท์” หรือ “บริษัท ไปรษณีย์กรุงเทพมหานครจำกัด” เขียนว่า “บริษัท ไปรษณีย์กรุงเทพฯ จำกัด” ให้ถือว่าได้ระบุชื่อครบถ้วนแล้ว

กรณีระบุชื่อผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการตามวรรคหนึ่ง โดยตัวสะกด สระ
วรรณยุกต์ การันต์ ผิดพลาด แต่เป็นที่เห็นได้อย่างชัดเจนโดยไม่ทำให้เกิดความเข้าใจผิดว่าเป็น
ผู้ประกอบการรายอื่น ให้ถือว่าได้ระบุชื่อครบถ้วนแล้ว

ที่อยู่ตามวรรคหนึ่ง หมายถึง ที่ตั้งของสถานประกอบการตามที่ได้จดทะเบียน
ภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีระบุที่อยู่ไม่ครบถ้วนตามที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่รายการที่อยู่ที่ระบุ
ไว้ถูกต้อง และสามารถบอกตำแหน่งที่ตั้งที่ชัดเจนได้ ให้ถือว่าได้ระบุที่อยู่ครบถ้วนแล้ว

(4) หมายเลขลำดับของใบกำกับภาษี และหมายเลขลำดับของเล่มถ้ามี

(5) ชื่อ ชนิด ประเภท ปริมาณ และมูลค่าของสินค้าหรือของบริการ

ชื่อ ชนิด ประเภท ของสินค้าหรือของบริการตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุเฉพาะชื่อ
ชนิด ประเภท ของสินค้าหรือของบริการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในใบกำกับภาษี เว้นแต่ในกรณี
ที่มีความจำเป็นต้องระบุชื่อ ชนิด ประเภท ของสินค้าหรือของบริการที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
ในใบกำกับภาษีด้วย ให้กระทำได้ โดยต้องจัดให้มีเครื่องหมายหรือแยกรายการแสดงให้เห็น
ชัดเจนว่าเป็นสินค้าหรือบริการที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

(6) มูลค่าของสินค้าหรือของบริการที่ยังไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม และจำนวน
ภาษีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณจากมูลค่าของสินค้าหรือของบริการ โดยให้แยกออกจากมูลค่าของสินค้า
หรือของบริการให้ชัดเจน

กรณีจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณจากมูลค่าของสินค้าหรือของบริการตาม
วรรคหนึ่ง มีเศษเป็นจุดทศนิยม ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนถือปฏิบัติดังนี้

(ก) ถ้าเศษของภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งเป็นจำนวนเงินตัวที่สามหลังจุดทศนิยม มีค่า
ไม่ถึง 5 ให้ปัดเศษนั้นทิ้ง ตัวอย่าง มูลค่าของสินค้าที่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มไว้แล้ว คือ 100 บาท
คำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้เท่ากับ $7/107 \times 100 = 6.542$ บาท ดังนั้น จำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่แสดง
ในใบกำกับภาษี คือ 6.54 บาท

(ข) ถ้าเศษของภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งเป็นจำนวนเงินตัวที่สามหลังจุดทศนิยม มีค่า
ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป ให้ปัดเศษขึ้น ตัวอย่าง มูลค่าของสินค้าที่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มไว้แล้ว คือ 180 บาท
คำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้เท่ากับ $7/107 \times 180 = 11.775$ บาท ดังนั้น จำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่แสดง
ในใบกำกับภาษี คือ 11.78 บาท

กรณีภาษีมูลค่าเพิ่มตามใบกำกับภาษีมีจำนวนมากกว่าหรือมีจำนวนน้อยกว่า
ภาษีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณจากมูลค่าของสินค้าหรือของบริการคุณด้วยอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มหารด้วย

หนึ่งร้อย อันเนื่องมาจากการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มมีเศษเป็นจุดทศนิยม ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องเสียภาษีตามจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณจากมูลค่าของสินค้าหรือของบริการคูณด้วยอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มหารด้วยหนึ่งร้อย

(7) วัน เดือน ปี ที่ออกใบกำกับภาษี วัน เดือน ปี ตามวรรคหนึ่ง ใช้ตัวเลขแทนการระบุชื่อเดือนก็ได้และใช้พุทธศักราชหรือคริสต์ศักราชก็ได้

ข้อ 5 กรณีตัวแทนเป็นผู้จัดทำใบกำกับภาษีในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียนตามมาตรา 86 วรรคสี่ และมาตรา 86/2 แห่งประมวลรัษฎากร หรือผู้ทอดตลาดที่ไม่ใช่ส่วนราชการ ซึ่งขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ประกอบการจดทะเบียนตามมาตรา 83/5 แห่งประมวลรัษฎากร ต้องจัดทำใบกำกับภาษีในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียนเจ้าของทรัพย์สินตามมาตรา 86/3 แห่งประมวลรัษฎากร ให้ตัวแทนและผู้ทอดตลาดใช้แบบพิมพ์ใบกำกับภาษีของตัวแทนหรือผู้ทอดตลาด โดยใบกำกับภาษีต้องมีรายการอย่างน้อยตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร และต้องระบุชื่อ ที่อยู่ เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของตัวการ หรือผู้ประกอบการจดทะเบียนเจ้าของทรัพย์สินด้วย

ข้อ 6 ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ 4 สามารถจัดทำใบกำกับภาษีร่วมกับเอกสารทางการค้าอื่น เช่น ใบเสร็จรับเงิน ใบส่งของ หรือใบแจ้งหนี้ ซึ่งมีจำนวนหลายฉบับอยู่ในชุดเดียวกัน

การจัดทำใบกำกับภาษีตามวรรคหนึ่ง ถ้าใบกำกับภาษีไม่ใช่เอกสารฉบับแรกของเอกสารดังกล่าว จะต้องมีข้อความว่า “เอกสารออกเป็นชุด” ในใบกำกับภาษี

ข้อ 7 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนจัดทำใบกำกับภาษีโดยมีรายการในส่วนที่เป็นสาระสำคัญไม่ถูกต้องครบถ้วนตามข้อ 4 ข้อ 5 และข้อ 6 มีความผิด ต้องระวางโทษตามมาตรา 90(12) แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ 8 รายการในใบกำกับภาษีตามข้อ 4 ข้อ 5 และข้อ 6 จะจัดทำเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ แต่ต้องจัดทำเป็นหน่วยเงินตราไทย โดยใช้ตัวเลขไทยหรืออารบิก กรณีมีความจำเป็นต้องจัดทำเป็นภาษาต่างประเทศอื่นนอกจากภาษาอังกฤษ และหรือเป็นหน่วยเงินตราต่างประเทศ ต้องได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากร

รายการชื่อตามข้อ 4(2) และข้อ 4(3) กรณีเป็นบริษัทจำกัด หรือบริษัท (มหาชน) จำกัด หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ผู้ประกอบการจดทะเบียนสามารถใช้คำย่อแทนได้ ดังนี้

- (1) บริษัทจำกัด ใช้คำย่อว่า บ. ... จก. หรือ ใช้คำย่อว่า บจ. ...
- (2) บริษัท (มหาชน) จำกัด ใช้คำย่อว่า บมจ. ...
- (3) ห้างหุ้นส่วนจำกัด ใช้คำย่อว่า หจก. ...
- (4) ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ใช้คำย่อว่า หสน. ...

ถ้ารายการในใบกำกับภาษีตามข้อ 4 ข้อ 5 และข้อ 6 ดังต่อไปนี้ ได้จัดทำขึ้นโดยตีพิมพ์รายการอื่น ๆ ตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร จะตีพิมพ์ ประทับด้วยตรายาง เขียนด้วยหมึก พิมพ์ดีด จัดทำขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์ หรือทำให้ปรากฏขึ้นด้วยวิธีการอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกันก็ได้ ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้รับใบกำกับภาษีมีสิทธินำไปถือเป็นภาษีซื้อในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้

- (1) คำว่า “ใบกำกับภาษี”
- (2) ชื่อ ที่อยู่ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่จัดทำใบกำกับภาษี
- (3) คำว่า “เอกสารออกเป็นชุด”

ถ้ารายการในใบกำกับภาษีตาม (1) (2) และ (3) ของวรรคสามทั้งสามรายการหรือเพียงรายการหนึ่งรายการใด ได้จัดทำขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์ รายการอื่น ๆ ตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร ตามข้อ 4 จะต้องตีพิมพ์ หรือจัดทำขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์เท่านั้น ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้รับใบกำกับภาษีจึงจะมีสิทธินำไปถือเป็นภาษีซื้อในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้

ข้อ 9 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าหรือให้บริการแก่ลูกค้ารายหนึ่งรายใด ครั้งหนึ่ง ๆ จำนวนหลายรายการ และไม่สามารถระบุรายการชื่อ ชนิด ประเภท ปริมาณ และมูลค่าของสินค้าหรือของบริการทั้งหมดในใบกำกับภาษี 1 แผ่น ผู้ประกอบการจดทะเบียนสามารถดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) จัดทำใบกำกับภาษี 1 ฉบับ ประกอบด้วยใบกำกับภาษี 1 แผ่น และจัดให้มีใบแนบใบกำกับภาษีด้วย ซึ่งใบแนบใบกำกับภาษีอาจมีจำนวนมากกว่า 1 แผ่นก็ได้ ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะต้องหมายเหตุในรายการสินค้าหรือบริการว่ามีรายละเอียดตามใบแนบใบกำกับภาษี โดยมูลค่ารวมของสินค้าหรือของบริการและจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ระบุในใบกำกับภาษี และที่ระบุในใบแนบใบกำกับภาษีต้องเป็นจำนวนเดียวกัน

ใบแนบใบกำกับภาษีตามวรรคหนึ่ง ต้องมีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(ก) คำว่า “ใบแนบใบกำกับภาษี” ในที่ที่เห็นได้เด่นชัด

(ข) เลขที่ เล่มที่ (ถ้ามี) ของใบกำกับภาษี

(ค) วัน เดือน ปี ของใบกำกับภาษี

(ง) รายละเอียดชื่อ ชนิด ประเภท ปริมาณ และมูลค่าของสินค้าหรือของ

บริการ

(จ) จำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณจากมูลค่าของสินค้าหรือของบริการ โดยให้แยกออกจากมูลค่าของสินค้าหรือของบริการให้ชัดเจน

(ฉ) กรณีมีใบแนบใบกำกับภาษีมากกว่า 1 แผ่น จะต้องระบุคำว่า “แผ่นที่ ...” ไว้ด้วย และรายการมูลค่ารวมของสินค้าหรือของบริการและจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณจากมูลค่าของสินค้าหรือของบริการทั้งหมด ตามมาตรา 86/4(6) แห่งประมวลรัษฎากร จะปรากฏในใบแนบใบกำกับภาษีแผ่นสุดท้ายเท่านั้น

การจัดทำใบแนบใบกำกับภาษีตามวรรคสอง สามารถจัดทำขึ้นโดยตีพิมพ์ประทับด้วยตรายาง เขียนด้วยหมึก พิมพ์ดีด จัดทำขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์ หรือทำให้ปรากฏขึ้นด้วยวิธีการอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกันก็ได้

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมีความประสงค์ใช้ใบส่งของหรือใบแจ้งหนี้ เป็นใบแนบใบกำกับภาษี ให้กระทำได้ แต่ต้องมีรายการอย่างน้อยตามวรรคสอง

(2) จัดทำใบกำกับภาษี 1 ฉบับ ประกอบด้วยใบกำกับภาษีมากกว่า 1 แผ่น โดยแต่ละแผ่นต้องมีรายการถูกต้องครบถ้วนตามมาตรา 86/4 (1) - (5) และ (7) แห่งประมวลรัษฎากร และใบกำกับภาษีที่ไม่ใช่แผ่นสุดท้ายจะต้องมีข้อความที่แสดงว่ามีใบกำกับภาษีแผ่นต่อไปไว้ด้วย ซึ่งข้อความดังกล่าวจะเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้สำหรับรายการมูลค่ารวมของสินค้าหรือของบริการและจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณจากมูลค่าของสินค้าหรือของบริการทั้งหมดตามมาตรา 86/4(6) แห่งประมวลรัษฎากร จะปรากฏในใบกำกับภาษีแผ่นสุดท้ายเท่านั้น

การจัดทำใบกำกับภาษีตามวรรคหนึ่ง ถ้าได้ตีพิมพ์เลขที่ไว้แล้วใบกำกับภาษีแต่ละแผ่นจะเรียงลำดับเลขที่ แต่ถ้าไม่ได้ตีพิมพ์เลขที่ไว้ ใบกำกับภาษีแต่ละแผ่นอาจจะเรียงลำดับเลขที่หรือปรากฏเลขที่เพียงเลขที่เดียวก็ได้ กรณีใบกำกับภาษีแต่ละแผ่นมีเพียงเลขที่เดียวผู้ประกอบการจดทะเบียนจะต้องระบุคำว่า “แผ่นที่ ...” ไว้ด้วย

ข้อ 10 ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งได้รับใบกำกับภาษี โดยภาษีมูลค่าเพิ่มตามใบกำกับภาษีมีจำนวนมากกว่าหรือมีจำนวนน้อยกว่าภาษีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณจากมูลค่าของสินค้า

หรือของบริการคุณด้วยอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มหารด้วยหนึ่งร้อย อันเนื่องมาจากการคำนวณ ภาษีมูลค่าเพิ่มมีเศษเป็นจุดทศนิยม ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(ก) ถ้าภาษีมูลค่าเพิ่มตามใบกำกับภาษีมีจำนวนมากกว่าภาษีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณ จากมูลค่าของสินค้าหรือของบริการคุณด้วยอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มหารด้วยหนึ่งร้อย ผู้ประกอบการ จดทะเบียนมีสิทธินำภาษีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณจากมูลค่าของสินค้าหรือของบริการคุณด้วยอัตรา ภาษีมูลค่าเพิ่มหารด้วยหนึ่งร้อย ไปถือเป็นภาษีซื้อในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม

(ข) ถ้าภาษีมูลค่าเพิ่มตามใบกำกับภาษีมีจำนวนน้อยกว่าภาษีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณ จากมูลค่าของสินค้าหรือของบริการคุณด้วยอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มหารด้วยหนึ่งร้อย ผู้ประกอบการ จดทะเบียนมีสิทธินำภาษีมูลค่าเพิ่มตามใบกำกับภาษีไปถือเป็นภาษีซื้อในการคำนวณ ภาษีมูลค่าเพิ่ม

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับใบกำกับภาษี โดยภาษีมูลค่าเพิ่มตามใบกำกับภาษี มีจำนวนมากกว่าหรือมีจำนวนน้อยกว่าภาษีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณจากมูลค่าของสินค้าหรือของ บริการคุณด้วยอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มหารด้วยหนึ่งร้อย ซึ่งไม่ใช่การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มมีเศษ เป็นจุดทศนิยม ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่มีสิทธินำใบกำกับภาษีไปถือเป็นภาษีซื้อ จะต้องให้ ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่จัดทำใบกำกับภาษีดำเนินการยกเลิกใบกำกับภาษีฉบับเดิมและจัดทำ ใบกำกับภาษีฉบับใหม่ที่ถูกต้อง จึงจะนำไปถือเป็นภาษีซื้อในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้

ข้อ 11 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้แจ้งเปลี่ยนแปลงชื่อหรือที่อยู่ต่อหน่วยงาน ที่มีอำนาจตามกฎหมายและหน่วยงานที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 85/6 แห่ง แห่ง ประมวลรัษฎากร แล้ว ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องจัดทำใบกำกับภาษีตามชื่อหรือที่อยู่ ที่เปลี่ยนแปลงแล้ว

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ได้รับใบกำกับภาษีในชื่อเดิมหรือที่อยู่ เดิม ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่มีสิทธินำใบกำกับภาษีดังกล่าวไปถือเป็นภาษีซื้อ จะต้องให้ ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่จัดทำใบกำกับภาษีดำเนินการยกเลิกใบกำกับภาษีฉบับเดิมและจัดทำ ใบกำกับภาษีฉบับใหม่ที่ถูกต้อง จึงจะนำไปถือเป็นภาษีซื้อในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้

ข้อ 12 กรณีราชการเปลี่ยนแปลงเลขที่บ้าน ชื่อถนน หมู่บ้าน ตำบลหรือแขวง อำเภอหรือเขต หรือเขต หรือจังหวัด หรือได้ทำการแบ่งเขตถนน หมู่บ้าน ตำบลหรือแขวง อำเภอหรือเขต หรือ จังหวัดใหม่ ผู้ประกอบการจดทะเบียนสามารถแก้ไขที่อยู่ในแบบพิมพ์ใบกำกับภาษีให้ถูกต้อง ตามที่ทางราชการเปลี่ยนแปลงได้ ทั้งนี้ ให้กระทำได้ในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี นับแต่วันที่

ทางราชการประกาศเปลี่ยนแปลงเลขที่บ้าน ชื่อถนน หมู่บ้าน ตำบลหรือแขวง อำเภอหรือเขต หรือจังหวัด หรือได้ทำการแบ่งเขตถนน หมู่บ้าน ตำบลหรือแขวง อำเภอหรือเขต หรือจังหวัด ใหม่ แล้วแต่กรณี

การแก้ไขที่อยู่ตามวรรคหนึ่ง ผู้ประกอบการจดทะเบียนสามารถขีดฆ่าที่อยู่เดิมและระบุที่อยู่ใหม่ที่ถูกต้อง พร้อมกับลงลายมือชื่อกำกับการแก้ไข หรือประทับตราประทับที่อยู่ที่อยู่ถูกต้องเพิ่มเติม ซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้รับใบกำกับภาษีดังกล่าวมีสิทธินำไปถือเป็นภาษีซื้อในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้

กรณีราชการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ตามวรรคหนึ่ง ผู้ประกอบการจดทะเบียนยังคงต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้น ตามมาตรา 85/6 แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ 13 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าหรือให้บริการ ซึ่งมีการแถมสินค้าพร้อมการขายหรือการให้บริการ ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องจัดทำใบกำกับภาษีโดยระบุชนิด ประเภท และปริมาณสินค้าที่แถมไว้ในใบกำกับภาษีฉบับเดียวกันกับสินค้าที่ขายด้วย แต่ไม่ต้องนำมูลค่าสินค้าที่แถมมารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษี

การแถมสินค้าตามวรรคหนึ่ง ผู้ประกอบการจดทะเบียนอาจจะไม่ได้ส่งมอบสินค้าที่แถมให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการพร้อมกับการส่งมอบสินค้าหรือให้บริการก็ได้ต่อมาเมื่อมีการส่งมอบสินค้าที่แถมก็ไม่ต้องจัดทำใบกำกับภาษีให้แก่ผู้ซื้อหรือผู้รับบริการอีก

ข้อ 14 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าหรือให้บริการ ซึ่งมีการให้ส่วนลดหรือค่าลดหย่อน ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องจัดทำใบกำกับภาษี ดังนี้

(1) กรณีให้ส่วนลดหรือค่าลดหย่อนในขณะที่ขายสินค้าหรือให้บริการ ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องจัดทำใบกำกับภาษีโดยระบุส่วนลดหรือค่าลดหย่อนไว้ให้เห็นชัดเจนในใบกำกับภาษี และคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าของสินค้าหรือของบริการหลังจากหักส่วนลดหรือค่าลดหย่อนแล้ว

ตัวอย่าง

(ก) บริษัท ก.จำกัด ขายรถยนต์กระบะมูลค่า 350,000 บาท ได้ให้ส่วนลดแก่ผู้ซื้อ ระหว่างวันที่ 1 สิงหาคม 2542 ถึงวันที่ 25 สิงหาคม 2542 จำนวน 5,000 บาท บริษัทฯ ต้องจัดทำใบกำกับภาษีโดยแสดงมูลค่ารถยนต์กระบะ 350,000 บาท หักด้วยส่วนลด 5,000 บาท คงเหลือมูลค่ารถยนต์กระบะ 345,000 บาท

(ข) นายอำนาจซื้อสินค้าจากห้างสรรพสินค้ามูลค่า 5,000 บาท ห้างฯ ต้องจัดทำใบกำกับภาษีโดยแสดงมูลค่าของสินค้า 5,000 บาท ห้างฯ ได้แจกคูปองมูลค่า 250 บาท เพื่อใช้เป็นส่วนลดในการซื้อสินค้าครั้งต่อไปโดยไม่จำกัด

ประเภทสินค้า ถ้าสินค้าชิ้นใหม่มูลค่า 1,000 บาท ห้างฯ ต้องจัดทำใบกำกับภาษีโดยแสดงมูลค่าของสินค้า 1,000 บาท หักด้วยมูลค่าส่วนลดตามคูปอง 250 บาท คงเหลือมูลค่าของสินค้า 750 บาท

(ค) ห้างสรรพสินค้าขายสินค้าโดยมีเงื่อนไขว่า ถ้าซื้อสินค้ามูลค่า 100 บาท จะได้รับแถมปี 1 ดวง ถ้าสะสมแถมปีภายในเวลาที่กำหนด ผู้ซื้อที่มีสิทธินำแถมปีดังกล่าวใช้เป็นส่วนลดในการซื้อสินค้าตามประเภทที่กำหนดได้ เช่น แถมปี 50 ดวง มีสิทธิซื้อพัดลมมูลค่า 1,000 บาท โดยชำระเงิน 700 บาท กรณีดังกล่าว ห้างฯ ต้องจัดทำใบกำกับภาษีโดยแสดงมูลค่าของสินค้า 1,000 บาท หักด้วยมูลค่าส่วนลดตามแถมปี 50 ดวง มูลค่า 300 บาท คงเหลือมูลค่าของสินค้า 700 บาท

(ง) โรงแรม เอ.เอ็ม ประกอบกิจการโรงแรมและภัตตาคารเมื่อลูกค้าใช้บริการห้องพักและอาหารมูลค่า 15,000 บาท โรงแรมฯ ต้องจัดทำใบกำกับภาษีโดยแสดงมูลค่าของบริการ 15,000 บาท โรงแรมฯ มอบบัตรกำนัลให้จำนวน 1,000 บาท ต่อมาลูกค้าใช้บริการภัตตาคาร 3,000 บาท ชำระเงินสด 2,000 บาท และบัตรกำนัล 1,000 บาท โรงแรมฯ ต้องจัดทำใบกำกับภาษีโดยแสดงมูลค่าของบริการ 3,000 บาท หักด้วยมูลค่าตามบัตรกำนัล 1,000 บาท คงเหลือมูลค่าของบริการ 2,000 บาท

(2) กรณีให้ส่วนลดหรือค่าลดหย่อนภายหลังจากที่ขายสินค้าไปแล้ว ซึ่งเป็นส่วนลดเงินสดหรือส่วนลดตามเป้า ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องจัดทำใบกำกับภาษีโดยคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าสินค้าทั้งหมดไม่หักส่วนลดหรือค่าลดหย่อน

ตัวอย่าง

(ก) บริษัท ก.จำกัด ขายเครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมติดตั้งมูลค่า 350,000 บาท มีเงื่อนไขการชำระค่าสินค้าว่า ถ้าชำระภายใน 2 เดือน จะลดให้ 2,000 บาท บริษัทฯ ต้องจัดทำใบกำกับภาษีโดยคำนวณจากมูลค่า 350,000 บาท

(ข) ห้างสรรพสินค้าขายสินค้าโดยมีเงื่อนไขว่า ถ้าซื้อสินค้ามูลค่า 100 บาท ผู้ซื้อจะได้รับแถมปี 1 ดวง ถ้าสะสมแถมปีภายในเวลาที่กำหนด ผู้ซื้อที่มีสิทธินำแถมปีมารับ

ของรางวัลจากห้างฯตามประเภทที่กำหนด เช่น แสตมป์ 20 ดวง มีสิทธิได้รับชมแก้วมูลค่า 400 บาท ห้างฯต้องจัดทำใบกำกับภาษีโดยคำนวณจากมูลค่า 400 บาท

อย่างไรก็ดี ถ้าการให้ส่วนลดตามเป้ามียื่นไข่ว่า จะแจกสินค้าเป็นรางวัลให้แก่ผู้ซื้อสินค้า เฉพาะกรณีซื้อสินค้าในแต่ละวันโดยมีมูลค่ารวมกันตามที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนกำหนด ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าของสินค้าที่แจกเป็นรางวัล ทั้งนี้ ตามมาตรา 79(4) แห่งประมวลรัษฎากร ตัวอย่าง ถ้าซื้อสินค้ามูลค่า 2,000 บาท ในแต่ละวัน ผู้ซื้อ มีสิทธิได้รับตะกร้า 1 ใบ ห้างฯไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าของตะกร้าดังกล่าว

ข้อ 15 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสถานประกอบการหลายแห่ง จะต้องจัดทำ ใบกำกับภาษีเป็นรายสถานประกอบการ

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง มีการดำเนินงาน ณ สถานที่อื่นซึ่งไม่เข้า ลักษณะเป็นสถานประกอบการ ตามมาตรา 77/1(20) แห่งประมวลรัษฎากร ด้วย ให้จัดทำ ใบกำกับภาษีระบุที่อยู่ของสถานประกอบการซึ่งเป็นสำนักงานใหญ่หรือสถานประกอบการแห่ง อื่นที่ดำเนินงาน ไม่ใช่ที่อยู่ตามสถานที่ซึ่งไม่เข้าลักษณะเป็นสถานประกอบการ

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคสอง ได้รับใบกำกับภาษีระบุชื่อของ ผู้ประกอบการจดทะเบียนถูกต้อง แต่ระบุที่อยู่ตามสถานที่ซึ่งไม่เข้าลักษณะเป็นสถาน ประกอบการ ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสิทธินำไปถือเป็นภาษีชื่อของสำนักงานใหญ่ หรือเป็น ภาษีชื่อของสถานประกอบการแห่งอื่นซึ่งจ่ายค่าสินค้าหรือค่าบริการ

ตัวอย่าง

(1) บริษัท ก.จำกัด มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เขตพญาไท ประกอบกิจการให้เช่า อาคารสำนักงานซึ่งตั้งอยู่เขตบางพลัด บริษัทฯไม่ได้ใช้พื้นที่ของอาคารที่ให้เช่าเป็นสถาน ประกอบการ แต่บริษัทฯให้บริการสาธารณูปโภคแก่ผู้เช่า บริษัทฯขอติดตั้งมิเตอร์ไฟฟ้า ประปา และโทรศัพท์ ณ อาคารที่ให้เช่า รัฐวิสาหกิจจัดทำใบกำกับภาษีในนามของบริษัทฯ แต่ระบุที่อยู่ ตามอาคารที่ให้เช่า บริษัทฯมีสิทธินำใบกำกับภาษีไปถือเป็นภาษีชื่อของสำนักงานใหญ่ได้ เมื่อ บริษัทฯเรียกเก็บค่าบริการและภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้เช่า บริษัทฯต้องจัดทำใบกำกับภาษีโดยระบุที่ อยู่ของสถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่

(2) บริษัท ข.จำกัด ประกอบกิจการผลิตปลากระป๋อง มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เขต บางซื่อ มีสำนักงานอีกแห่งหนึ่งตั้งอยู่ที่จังหวัดระยอง บริษัทฯก่อสร้างโรงงานที่จังหวัดระยอง โดยมอบหมายให้สำนักงานที่จังหวัดระยองดำเนินงานด้านการก่อสร้างและจ่ายค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

ในการก่อสร้าง บริษัทฯขอติดตั้งมิเตอร์ไฟฟ้า ปรระปา ณ สถานที่ก่อสร้าง รัฐวิสาหกิจจัดทำ ใบกำกับภาษีในนามของบริษัทฯ แต่ระบุที่อยู่ ณ สถานที่ก่อสร้าง บริษัทฯมีสิทธินำไปกำกับภาษี ไปถือเป็นภาษีซื้อของสำนักงานที่จังหวัดระยองได้

(3) บริษัท ก.จำกัด เข้าสถานที่แห่งหนึ่งเพื่อติดตั้งป้ายโฆษณาสินค้าซึ่งต้องมี กระแสไฟฟ้าส่งป้าย บริษัทฯขอติดตั้งมิเตอร์ไฟฟ้า ณ สถานที่เช่า รัฐวิสาหกิจจัดทำใบกำกับ ภาษีในนามของบริษัทฯ แต่ระบุที่อยู่ตามสถานที่เช่า บริษัทฯมีสิทธินำไปกำกับภาษีไปถือเป็น ภาษีซื้อของสำนักงานใหญ่ได้

ข้อ 16 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ 15 ได้แจ้งปิดสถานประกอบการบาง แห่งตามมาตรา 85/7 แห่งประมวลรัษฎากร ให้จัดทำใบกำกับภาษีระบุที่อยู่ของสถาน ประกอบการซึ่งเป็นสำนักงานใหญ่หรือสถานประกอบการแห่งอื่นที่ดำเนินงาน ไม่ใช่ที่อยู่ตาม สถานประกอบการที่แจ้งปิดแล้ว

หากภายหลังการแจ้งปิดสถานประกอบการตามวรรคหนึ่ง ได้เกิดเหตุการณ์ที่ต้อง จัดทำใบเพิ่มหนี้ตามมาตรา 82/9 หรือใบลดหนี้ตามมาตรา 82/10 แห่งประมวลรัษฎากร ของ สถานประกอบการแห่งนั้น ให้จัดทำใบเพิ่มหนี้ตามมาตรา 86/9 หรือใบลดหนี้ตามมาตรา 86/10 แห่งประมวลรัษฎากร โดยระบุที่อยู่ของสถานประกอบการซึ่งเป็นสำนักงานใหญ่หรือสถาน ประกอบการแห่งอื่นที่ดำเนินงาน

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งได้รับใบกำกับภาษีตามวรรคหนึ่งหรือใบเพิ่มหนี้ ตามวรรคสอง มีสิทธินำใบกำกับภาษีและใบเพิ่มหนี้ไปถือเป็นภาษีซื้อในการคำนวณ ภาษีมูลค่าเพิ่ม และกรณีได้รับใบลดหนี้ตามวรรคสอง มีสิทธินำใบลดหนี้ไปหักออกจากภาษีซื้อ ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้

ข้อ 17 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ 16 ยังคงได้รับใบกำกับภาษีระบุที่อยู่ ของสถานประกอบการที่แจ้งปิดไปแล้ว ให้ดำเนินการดังนี้

(1) กรณีใบกำกับภาษีสำหรับการซื้อสินค้าหรือรับบริการ ซึ่งเกิดขึ้นก่อนการแจ้ง ปิดสถานประกอบการตามมาตรา 85/7 แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสิทธิ นำไปถือเป็นภาษีซื้อของสถานประกอบการซึ่งเป็นสำนักงานใหญ่หรือสถานประกอบการแห่ง อื่นที่ดำเนินงาน

(2) กรณีใบกำกับภาษีสำหรับการซื้อสินค้าหรือรับบริการ ซึ่งเกิดขึ้นภายหลังการแจ้งปิดสถานประกอบการตามมาตรา 85/7 แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ประกอบ-การจดทะเบียนไม่มีสิทธินำไปถือเป็นภาษีซื้อในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม

ข้อ 18 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องจัดทำใบกำกับภาษีเป็นรายสถานประกอบการ และสถานประกอบการที่ไม่ใช่สำนักงานใหญ่ได้นำใบกำกับภาษีระบุที่อยู่ของสำนักงานใหญ่ไปส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการทุกครั้งที่มีความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น สถานประกอบการที่ไม่ใช่สำนักงานใหญ่ต้องระบุข้อความว่า “สาขาที่ออกใบกำกับภาษีคือ ...” ไว้ในใบกำกับภาษีด้วย โดยข้อความดังกล่าวจะตีพิมพ์ ประทับด้วยตราขาง เขียนด้วยหมึก พิมพ์ดีด จัดทำขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์ หรือทำให้ปรากฏขึ้นด้วยวิธีการอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกันก็ได้

ข้อความว่า “สาขาที่ออกใบกำกับภาษีคือ ...” ตามวรรคหนึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนสามารถระบุชื่อของสถานที่ก็ได้ เช่น สาขาลาดพร้าว สาขาลพบุรี

ตัวอย่าง

(1) ระบุว่า “สาขาที่ออกใบกำกับภาษี คือ สาขาลาดพร้าว” หรือ “สาขาที่ออกใบกำกับภาษี คือ สาขาที่ 1” หรือ “สาขาที่ออกใบกำกับภาษี คือ สาขาถนนพระราม 4” หรือ

(2) ระบุว่า “สาขาลาดพร้าว” หรือ “สาขาที่ 1” หรือ “สาขาถนนพระราม 4”

ข้อ 19 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าหรือให้บริการ และจัดทำใบกำกับภาษีด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ณ สถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ แต่สถานประกอบการแห่งอื่นเป็นผู้ส่งพิมพ์ใบกำกับภาษี และส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการถือว่าสำนักงานใหญ่เป็นผู้จัดทำใบกำกับภาษี ไม่ใช่การจัดทำใบกำกับภาษีตามข้อ 18 จึงไม่ต้องระบุข้อความว่า “สาขาที่ออกใบกำกับภาษีคือ ...” ไว้ในใบกำกับภาษี

ข้อ 20 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งเป็นผู้นำเข้า ตามมาตรา 77/1(11) แห่งประมวลรัษฎากร ได้ยื่นกระทำพิธีการนำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และชำระภาษีมูลค่าเพิ่มต่อเจ้าพนักงานศุลกากร ทั้งนี้ ตามมาตรา 83/8 แห่งประมวลรัษฎากร ใบเสร็จรับเงินของกรมศุลกากร ถือเป็นใบกำกับภาษีตามมาตรา 77/1(22) แห่งประมวลรัษฎากร ถ้ารายการในใบเสร็จรับเงินดังกล่าวผิดพลาดคลาดเคลื่อน และกรมศุลกากรได้แก้ไขให้ถูกต้องแล้ว ผู้ประกอบการจดทะเบียนยังคงมีสิทธินำไปถือเป็นภาษีซื้อในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้

กรณีภาษีมูลค่าเพิ่มตามใบเสร็จรับเงินตามวรรคหนึ่งมีจำนวนมากกว่าหรือมีจำนวนน้อยกว่าภาษีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณจากมูลค่าของสินค้าคูณด้วยอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มหารด้วยหนึ่งร้อย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเนื่องมาจากการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มมีเศษเป็นจุดทศนิยมหรือไม่ก็ตาม ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสิทธินำภาษีมูลค่าเพิ่มตามใบเสร็จรับเงินของกรมศุลกากรไปถือเป็นภาษีซื้อในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้

กรณีใบเสร็จรับเงินของกรมศุลกากรระบุชื่อของผู้ประกอบการจดทะเบียน และชื่อของผู้ประกอบการรับขนส่งพัสดุภัณฑ์ทางอากาศด้วย ถ้ามีหลักฐานแสดงว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ว่าจ้างผู้ประกอบการรับขนส่งพัสดุภัณฑ์ทางอากาศให้จัดส่งสินค้าไปต่างประเทศ ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสิทธินำใบเสร็จรับเงินไปถือเป็นภาษีซื้อในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม

ข้อ 21 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนจ่ายเงินค่าซื้อสินค้าหรือค่าบริการให้แก่ผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักร โดยมีหน้าที่นำส่งเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการมีหน้าที่เสีย ตามมาตรา 83/6(1) และ (2) แห่งประมวลรัษฎากร ใบเสร็จรับเงินของกรมสรรพากรถือเป็นใบกำกับภาษีตามมาตรา 77/1(22) แห่งประมวลรัษฎากร ถ้ารายการในใบเสร็จรับเงินดังกล่าวผิดพลาดคลาดเคลื่อน และกรมสรรพากรได้แก้ไขให้ถูกต้องแล้ว ผู้ประกอบการจดทะเบียนยังคงมีสิทธินำไปถือเป็นภาษีซื้อในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้

ข้อ 22 ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งต้องจัดทำใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/5 แห่งประมวลรัษฎากร เฉพาะที่มีลักษณะเป็นแบบเต็มรูป จะต้องจัดทำใบกำกับภาษีและสำเนาโดยส่งมอบต้นฉบับใบกำกับภาษีให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ และเก็บรักษาสำเนาใบกำกับภาษีเพื่อการลงรายงานภาษีขายตามมาตรา 87(1) แห่งประมวลรัษฎากร

ใบกำกับภาษีตามวรรคหนึ่ง ต้องมีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(1) ใบกำกับภาษีของการขายสินค้าโดยการส่งออกตามมาตรา 86/5(1) แห่งประมวลรัษฎากร ให้มีรายการเช่นเดียวกับใบกำกับสินค้าซึ่งผู้ส่งออกได้ออกเป็นปกติตามประเพณีทางการค้าระหว่างประเทศ โดยไม่ต้องมีรายการครบถ้วนตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร

(2) ใบกำกับภาษีของการให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักรและได้มีการใช้บริการนั้นในต่างประเทศตามมาตรา 80/1(2) แห่งประมวลรัษฎากร ให้มีรายการเช่นเดียวกับ

ใบแจ้งหนี้หรืออินวอยซ์ซึ่งผู้ให้บริการ ได้ออกเป็นปกติตามประเพณีทางการค้าระหว่างประเทศ โดยไม่ต้องมีรายการครบถ้วนตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร

(3) ใบกำกับภาษีของการให้บริการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยอากาศยาน ตามมาตรา 86/5(1) ให้มีรายการเช่นเดียวกับแอร์เวย์บิลหรือเฮาส์แอร์เวย์บิลที่ผู้ขนส่งหรือตัวแทนรับขนส่ง ได้ออกเป็นปกติตามประเพณีทางการค้าระหว่างประเทศ โดยไม่ต้องมีรายการครบถ้วนตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร

(4) ใบกำกับภาษีของการขายน้ำมันดิบและผลิตภัณฑ์น้ำมันตามมาตรา 86/5(2) แห่งประมวลรัษฎากร ต้องมีรายการอย่างน้อยตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร แต่ให้ระบุชื่อ ชนิด และประเภทของน้ำมันดิบและผลิตภัณฑ์น้ำมันเป็นภาษาอังกฤษได้และต้องกำหนดช่องราคาขายปลีกไว้ในใบกำกับภาษีด้วย

(5) ใบกำกับภาษีของการขายยาสูบตามประเภทและชนิดที่อธิบดีกำหนดโดยอนุวัติรัฐมนตรี ตามมาตรา 86/5(2) แห่งประมวลรัษฎากร ต้องมีรายการอย่างน้อยตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร แต่ให้ระบุชื่อ ชนิด และประเภทของยาสูบเป็นภาษาอังกฤษได้ และต้องกำหนดช่องราคาขายปลีกหักด้วยจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งคำนวณตามอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่รวมอยู่ในจำนวนเต็มของราคาขายปลีกไว้ในใบกำกับภาษีด้วย

ข้อ 23 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนจัดทำใบกำกับภาษีโดยมีรายการ ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ ไม่ถูกต้องครบถ้วนตามข้อ 22 ต้องระวางโทษตามมาตรา 90(12) แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ 24 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับใบกำกับภาษีที่มีข้อความ ไม่ถูกต้อง หรือไม่สมบูรณ์ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญตามข้อ 4 ข้อ 5 ข้อ 6 และข้อ 22 ไม่มีสิทธินำใบกำกับภาษีดังกล่าวไปถือเป็นภาษีซื้อในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม ต้องห้ามตามมาตรา 82/5(3) แห่งประมวลรัษฎากร จะต้องให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่จัดทำใบกำกับภาษีดำเนินการยกเลิกใบกำกับภาษีฉบับเดิมและจัดทำใบกำกับภาษีฉบับใหม่ที่ต้อง จึงจะมีสิทธินำไปถือเป็นภาษีซื้อในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้

กรณีเจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบพบว่า ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้นำใบกำกับภาษีที่มีข้อความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญตามวรรคหนึ่งไปถือเป็นภาษีซื้อแล้ว ถ้าเจ้าพนักงานประเมินพิจารณาเห็นว่ามิเหตุอันสมควร ให้ยกเลิกใบกำกับภาษีฉบับเดิม และนำใบกำกับภาษีฉบับใหม่ที่ต้องมาให้ตรวจสอบภายในระยะเวลาที่กำหนด และ

ผู้ประกอบการจดทะเบียนสามารถนำใบกำกับภาษีฉบับใหม่ที่ถูกต้องมามอบให้เจ้าพนักงาน
ประเมินตรวจสอบได้ ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสิทธินำใบกำกับภาษีฉบับใหม่ที่ถูกต้องไปถือ
เป็นภาษีซื้อในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคสอง ไม่สามารถนำใบกำกับภาษีฉบับใหม่ที่ถูก
ต้องมาให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้ประกอบการจด
ทะเบียนต้องรับผิดชอบเสียเปรียบปรับตามมาตรา 89(4) แห่งประมวลรัษฎากร ถ้าต่อมาผู้ประกอบการ
จดทะเบียนได้รับใบกำกับภาษีฉบับใหม่ที่ถูกต้องก็ยังคงมีสิทธินำภาษีมูลค่าเพิ่มตามใบกำกับ
ภาษีดังกล่าวไปยื่นแบบแสดงรายการภาษีเพิ่มเติม ตามมาตรา 83/4 แห่งประมวลรัษฎากร เพื่อขอ
คืนภาษีเป็นเงินสด แต่ต้องไม่เกินสามปีนับจากวันที่ได้มีการจัดทำใบกำกับภาษี

กำหนดระยะเวลาตามวรรคสองต้องไม่เกิน 30 วัน นับแต่วันที่เจ้าพนักงานประเมิน
ตรวจพบการกระทำผิด

ข้อ 25 ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งจัดทำใบกำกับภาษีโดยมีรายการในส่วนที่เป็น
สาระสำคัญไม่ถูกต้องครบถ้วนตามข้อ 4 ข้อ 5 ข้อ 6 และข้อ 22 เมื่อได้รับการร้องขอให้ยกเลิก
ใบกำกับภาษีฉบับเดิมและจัดทำใบกำกับภาษีฉบับใหม่ที่ถูกต้อง ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) เรียกคืนใบกำกับภาษีฉบับเดิมและนำมาประทับตราว่า“ยกเลิก” หรือขีดฆ่า
แล้วเก็บรวมไว้กับสำเนาใบกำกับภาษีฉบับเดิม

(2) จัดทำใบกำกับภาษีฉบับใหม่ซึ่งเป็นเลขที่ใหม่ แต่จะต้องลง วัน เดือน ปี ให้
ตรงกับ วัน เดือน ปี ตามใบกำกับภาษีฉบับเดิม และ

(3) หมายเหตุไว้ในใบกำกับภาษีฉบับใหม่ว่า “เป็นการยกเลิกและออกใบกำกับ
ภาษีฉบับใหม่แทนฉบับเดิมเลขที่ ... เล่มที่ ...” และหมายเหตุการยกเลิกใบกำกับภาษีไว้ใน
รายงานภาษีขายของเดือนภาษีที่จัดทำใบกำกับภาษีฉบับใหม่ด้วย

ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ร้องขอให้ยกเลิกใบกำกับภาษีฉบับเดิมและจัดทำ
ฉบับใหม่ที่ถูกต้อง จะต้องถ่ายเอกสารใบกำกับภาษีฉบับเดิมที่ขอยกเลิกติดเรื่องไว้ด้วย

ข้อ 26 กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ 25 จัดทำใบกำกับภาษีด้วยระบบ
คอมพิวเตอร์ ซึ่งมีระบบซอฟต์แวร์ในระบบงานจัดทำใบกำกับภาษีบันทึกเข้าระบบบัญชีแยก
ประเภทโดยอัตโนมัติ ถ้าระบบซอฟต์แวร์ดังกล่าวไม่สามารถระบุวัน เดือน ปี ในใบกำกับภาษี
ฉบับใหม่ให้ตรงกับวัน เดือน ปี ตามใบกำกับภาษีฉบับเดิม ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนจัดทำ
ใบกำกับภาษีฉบับใหม่ โดยดำเนินการตามข้อ 8 วรรคสามและวรรคสี่ ดังนี้

(1) จัดทำใบกำกับภาษีฉบับใหม่โดยรายการดังต่อไปนี้ ได้จัดทำขึ้นโดยตีพิมพ์ ซึ่งทำให้รายการอื่น ๆ ตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร จะตีพิมพ์ กระทบด้วยตรา ยางเขียนด้วยหมึก พิมพ์ดีด จัดทำขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์ หรือทำให้ปรากฏขึ้นด้วยวิธีการอื่นใด ในลักษณะทำนองเดียวกันก็ได้

(ก) คำว่า “ใบกำกับภาษี”

(ข) ชื่อ ที่อยู่ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่จัดทำใบกำกับภาษี

(ค) คำว่า “เอกสารออกใบเสร็จ”

(2) จัดทำใบกำกับภาษีฉบับใหม่โดยรายการตาม (1)(ก)(ข) และ(ค) ทั้งสาม รายการหรือเพียงรายการหนึ่งรายการใดได้จัดทำขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งทำให้รายการอื่น ๆ ตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร จะต้องตีพิมพ์ หรือจัดทำขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์ เท่านั้น

ข้อ 27 บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือตอบข้อหารือหรือทางปฏิบัติใดที่ขัด หรือแย้งกับคำสั่งนี้ ให้เป็นอันยกเลิก

สั่ง ณ วันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2542

จักรี รัตยันตรกร

รองอธิบดี รักษาราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร